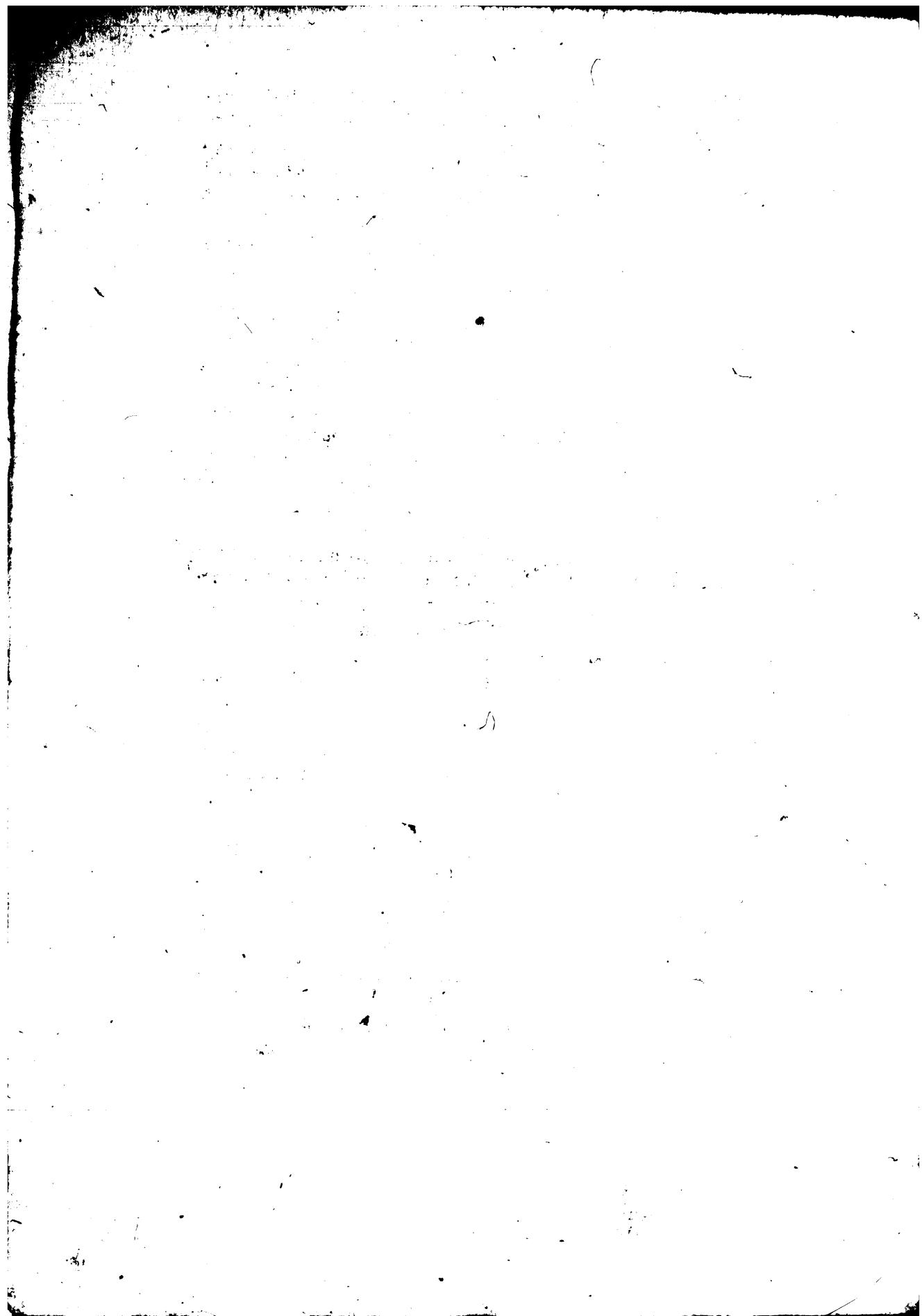

3

Tractatus d'arte obligādi Edi
tis a magistro Petro d'Salliacō
Bacre theologie doctor.

RACIA III

rus de obligationib⁹:
tractatū dei grātē cīd

in q̄nq; caplā distīguā. In pmo di
ūloꝝ fīnoꝝ huic attī p̄cīnētū de/
scriptōes ponā. In 2° dīsas sup
pōes ⁊ rēglas s̄bītūgā. In 3° oblig
tiōez i suas spēs distīgā. In q̄nto de
p̄ma spē obligatiōis sc̄ de pōne me
erpedia. Ii q̄nto depositōez supad⁹
dam. In sexto exultimo de dubie
positione finaliter adiūgam: et i h
finē habebo tractatū. Quātus ad
p̄mū: pmo est notādum q̄ obligatio
multis modis capitur unoꝝ p actu
q̄ quis obligatur alteri i aliquo bo
no q̄d mltis modis x̄igit: puto ex
pacto vel sine pacto: sicut habet vi
deri sexto ethicoruꝝ de hac obliga
tiōe nihil ē ad p̄fēs. Scđo⁹ capi
tur logi calster puta p actu obliga
tis aliquē ad sustinendum p certo
tpc aliquā ppōez secūdū aliquēsta
tūt̄ sic capitū h. Scđo⁹ notād
est q̄ obligatio hoc modo capta a q̄
busdam sic dissimilatur. Obligatio ē
oꝝ p̄posita ex signis obligatiōis
et obligato. Ab alīs sic est ora/
tiō p̄posita ex signis obligatiōis
et posito vel deposito mediante q̄
vna cū admissione tenetur obliga/
tis insīra tēpus obligatiōis xcede
re positiū et negare depositū. Ab a
līs sic. Obligatio est qđam ars me
diante q̄ opponens līzat r̄identē
ad suam volūtātē. h̄ iste descriptio
nes omnes vidēt dīnute p̄ q̄ no
dāt p vreū genus dissimilitudī obli

gatio sit actus obligati⁹: sed et mol
le eaz per illum actū dat nec per
equalens. Scđo q̄ p̄ma dīscriptio
convenit alijs a dissimilit. conuenit
enī hūlc orōni q̄stītū: quis possit
tibi hanc orationem omnis dīscō en
rome: que tamē nō est obligatio ⁊
q̄sib⁹ iuueniat poter. quia enī oratio
p̄posita ex signo obligatiōis pu
ta ex ly possit et ex ly obligatiōis
ois homo est rome. Hec si dīscō
nitio deficit quis nō p̄uenit dubie
positioni que tamē enī species obli
gatiōis. Similiter et p̄t̄a q̄ obli
gatio nō est ars s̄z possit actus li
cer de ea habeatur ars. Itē quis p̄
obligatiōem non ligat opponens
r̄identem ad suam volūtātē n̄t
cū admissione quare omnes t̄me de
scriptioēs dīmuntur. Ideo alīs dī
finitur moꝝ: et atī quorū sīc. Obligati
o est p̄fixio alicuius enūciabili ad
sustinendū secundum aliquē statū
In qua dissimilitōe ponit p̄fixio lo
co generi est enī obligatio actus p̄
fixiuꝝ. Et subiūgtur alic⁹ enūcia
bil' id est p̄positiōis dīscō: ad in
nuēdū q̄p̄ sola p̄fixione ppōis enī
obligatio: ⁊ rādem subiūgtur alia
dīma ad sustinendum scđm aliquē
statū sc̄ effir. vel negat̄ vel du
bitarie. Hūt enī triplices s̄tar p̄
p̄mū idīspūtātē: sicut posita dīce
vt si opponens dīcat respondēti po
no depono vel dubie pono tibi il
lam homo est rome: est obligatio
obligans respondētem admittē
tem ad sustinendum hanc homo ē
rome affirmat̄ ue saltem Sed dī
A. q̄.

et si aliquis obligatio non est nisi
respondens admittat et huiusmo
di pfectio non est sine responden
tia admissione / gatur non quia hu
iustitiae pfectio est obligatio. ma
ior est nota minor apparet quia si
opponens dicit pono tibi hoc hoc
est alius statum ibi esset pfectio hu
iustitiae enucleabilis ad sustinendū
ipsum affirmatue et tunc non ad h
uiusmodi pfectio non est nisi
admittat. Ad illud dicitur concedē
do malore et negando minorem vñ
licet possit opponens pferre propo
nentem sine admissione non est. t p/
fectio eius ad sustinendum fīm ali/
quē statum sed hoc sit principaliter
mediare admissione in tis q̄rē ratiō
non concludit. Scūda descriptio
est huius termini obligatiū et est il
la pars obligationis ad q̄s sustine/
dū scđm aliquē statum intra tempus
obligationis mediante obligatice
et admissione r̄identis obligatiū. Dicitur
notanter in descriptione scđm ali/
quē statum ad inuēdum q̄ obligatiū
qñq̄ debet teneri affirmatue
qñandoq̄ negatiue quādoq̄ dubi
tatiue secundum diuersas obli/
gationis species. Dicitur notanter me
diante admissione quia vt p̄ dēm
est sine admissione nullus obliga/
tur. Dicitur notanter infra tempus
obligationis quia extra tempus ob
ligationis nō tenetur r̄identis aliq̄
per obligationem variare missione
Aliuter aut et breui describitur sic
Est pfectum enucleabile ad sustinendū
duz scđm aliquē statum infra tempus

obligationis et terro si est p̄ opō
obligata que sequitur in mediare
signū obligationis dum tamē si
admissa ex p̄p̄lū ut dicat opponens
pono t̄. b̄ iustam omnis hō est rome
hec p̄ opositio oīs homo ē rome: se
quitur si ma obligacionis hec sc̄z
pono tibi illam que sūt signa obli/
gationis quare p̄ opō illa est obli/
gatiū. similiter hec ponon te ccedere
primū pponendū a me et tunc qd
seq̄ uir signū obligationis sc̄z po
no ē obligatiū q̄re hec p̄ opō tu ccedes
p̄mu pponendū a me est ob
ligatum. Ex hīs descriptionibus
sequitur q̄ non oē obligatiū ab ali
quo admissum et eidem infra tēp
obligationis propositum est ab eo
cedēdū. sc̄dō q̄ nec sequens ex ob
ligato esse tale: terdo q̄ aliquod ta
le est negandum et suū oppositum
concedendū. patent omnia per de/
positionē. Tercia descriptio est
huius complexi tēp obligacionis et est
tot iūl id temp⁹ qd est post admis
sionē respondens q̄usq̄ opponens di
cat cedat tempus obligationis vñ
obligat r̄identē contrario modo res/
pectu prime obligationis. Qua
ta descriptio huius complexi primē
alicui propōni. et est quod ad eam
sequuntur vel eidē repugnat vt si illa
est admissa sortes sedz: pertinē
erit illa sortes non curit quia se
quitur ad eam. Etiam illa sortes
stā vel currit quia repugnat. Unū
patet q̄ duplex est pertinenis sc̄z
repugnans et sequens nec tamen
quia repugnās pertinēs dicit suū

oppositū debet dīci īmptinēs sed ex q̄ ip̄z repugnās est suūz oppōsi-
tuū sequitur q̄rē sicut vñū oppōstōz
ptinēs dīcīta et aliud ptinēs dī-
ci debet. Circa quā dīscriptionē
notānduz est q̄rē Pertinētiū aliqd ē
ptinēs obligationis tantū. aliud ad
missioni z obligatōi sil. Aliud ob-
ligato tñ. Aliud obli-gato et bene
cesso. vel bene cōcessis. Et aliud
obligato et cōcesso vel cōcessis cum
oppōsto bene negatis vel bñ ne ga-
toz. Quīta dīscriptio ē huius
cōplexi ptinēs sequēs obligationi
tñ. et dīcī illd q̄d ex solo obligati-
one se quīt exēplū. vt si oppōnens
dicat tibi pono tibi ista. tu es pisi-
us q̄ admissa ista ppositio. aliqd ē
tibi positiū est ptinēs sequēs obli-
gatiōi tñ. q̄rē bñ sequit̄ posui tibi
illā tu es parisi. ḡ aliqd est tibi po-
sitū semper supposta admissione.

Sexta dīscriptio est huius cōple-
xi sequēs obligationi et admissioi
sil. et dīcī illd q̄d ex obligatōi et ad-
missioi sil sūptis seq̄t. verbī grā si
ponatur tibi ista tu es rōe. et tu eā
admittas. illa pposi. tu es obliga-
tus est ptinēs sequens obligatōi et
admissioi sil. Septima dīscriptio
est h̄ cōplexi sequēs obligato tñ
et est illud q̄d ex solo obligato seq̄t
vt si te esse parisi fuerit tibi positiū
et a te cōcessum. tunc illa tu nō es
rome est ptinēs sequēs obligato
tñ seq̄t enī tu es parisi. ḡ tu nō es
rome. Ex q̄ dīscriptiōe vna cuz alii
is pat̄ q̄ nihil phibet eādē p̄pōdēm
esse ptinētē obli-gatiōi tñ et obli-

gato tñ vt posita ista aliquid est tibi
posicuz in h̄ casu istachē gerit̄men
posituō q̄rē ipsamet est tibi posita et
obligatōi. q̄rē bñ sequit̄ pono tibi
istā aliqd est tibi posita tñ. aliqd
est tibi positiū mo etiā est ptinēs
obligatōi et admissioi sil. nec h̄ ē in
cōueniēs eo qdīcere est ptinēs ob-
ligatōi tñ. nō ē aliqd dīcer. q̄d dīcī
ptinēs illi qd̄ ē obliga. z nū illi ali-
ud q̄d obliga. Unde valde rescat
dīcere tñ est ptinēs obligatōi et est
ptinēs obligatōi tñ. eo qvna est
exclusius et alia nō. Octaua de-
scrip. est huius cōplexi ptinēs sequēs
obligato cū bene cōcesso. aut bñ cō-
cessis. aut cuz oppōsto bene negati
aut bene negatoruz dīcī sil. q̄rē
eis sil sūptis seq̄t. verbī grā. si pōat
tibi ista. ols hō est rome. et postea po-
nat tibi ista tu es hō cōcedenda est
q̄rē hā est et īmptinēs deinde pponat
tibi ista tu es rome. illa est perti-
nēs sequēs ex posito cū bñ cōcesso
seq̄t enī. om̄is hō est rōe tu es hō ḡ
tu es rōe. Exemplū de ptinētē se-
quēt ex obligato cū oppōsto bene
negati. Ue si ponere ista ois hō est
asīn et de est puerū deide ppo-
neret ista hec est hā hō ē asīn nega-
da est. q̄rē falsa et ptinēs deide. hec
nō est hā de ē. ē ptinēs sequēs ex
obligato et oppōsto bene negati: le
q̄f qui de ē hō ē asīn pueruntur. et
hec nō ē hā hō est asīn. Iḡt hec nō ē
hā de ē. p̄portionabiliter pponant
alia exēpla ab his. Circa has dī-
scriptiōes ptinētū ē notādū. No-
tanduz q̄ de ptinētib⁹ obligationi

B. iij.

vel admissionis vel ei sili ibo no est cu
re s i p r i n c i p i o b o c o p u s a t n u l l i m o d i
c u i o b o c o p u s a t p r i n c i p i o b o l i g a t o b o t u s
v q o b l i g a t o c u i x c e s s o v d x c e s s i s
v e l c u i o b o p o p o s i t i o b o n e n e g a t i v d n e
g e t o z q u i a s o l u d e p o c e n t i b o i s t o
m o d o c u r a t o o b l i g a t i o n o b l i g a t o
g a t a d s u s t i n e n d u o b l i g a t i o n e v d
a d m i s s i o n e f e d o b l i g a t u t a n t u m .
N o n a d e s c r i p t i o e x v i c i a e s t d e l i
p r i n c i p i a a l c u i t d i c i t q u e n e c a d i p m
s e q u i t n e c r e p u g n a t v t p a c e t d e s e
E t s i p e t a f q u e n o d e s c r i p s i p r i n c i p i a
r e p u g n a t i a . R n i d e o q u e i d e o o b o p o
s i t a s u n t p r i n c i p i b u s s e q u e n t i b u s e t
i d e o e x d e s c r i p t i o b o p r i n c i p i u s e q u e n
t i u t a l l a f a c i l i c o g n o s c u t . q g t u a d
s c d m c o p l i m s i t p m a s u p p o i s t a .

p **R I A** suppo. ista ppō ex
q l i t e r a t u r a p e a s i g n i f i c a t p r o n u m
s e c u n d u t o t a l e z s i g n i f i c a t i o e m i t a
p o s s i b l e e s s e . P o t p u a t e r i s i c q u e
p p o n o n d i c i t p o s s i b l i s e o q p o t e e
i v a . q u e s i c o i s p p o v o c a l i s v e l s c r i
p t a e s s e t p o s s i b l i s q u e u i s p n o
u a i m p o s i t i o n e p t e s s e v a n e c d r o
c a l i s p o s s i b l i s e o q p t e s s e v a s i n c
n o u a i p o s i t i o n e q u e s i c i l l a s c r i p t a i
p a p i r o p a p i r n e n o n e e t p o s s i b l
q d f l m e s t p p m a . q u i a s i n e n o u a
i p o e t e m i o z n p t e e v a . q u e q n c u q z
b e c e s t v a p a p i r n e t e t e x v n t i s u a
z d i c t o r i a e t v e r a t n i p l a n e c d r
p o s s i b l e o q s i c i l l a n u c s i g n i f i c a t
i t a p t e e s i n e n o u a i p o e t e m i o z
q u i a s i c b e c n o n e e t p o s s i b l e e t e t
z h o e a s i n u s p a t u n t . q u e s i n e n o u a
i p o e n u l l o m o d o p t e e s i c n u c s i g n i

f i c a t q r e v z s u f f i c i e n t i d i u i s i o e q e x
e o p p o d i c i t u r p o s s i b l q z q l i t e r a t u r a
n c p e a s i g n i f i c a t s c d s e p t o t a l e s i /
g n i f i c a t i o n e i t a p t e e . E t d i n o t a n
t e r p e n e s e i u s t o t a l e s i g n i f i c a t o e z
q u e b e c o d i t i o n a l e v a s i h o m o e a s i
n u s h o e r u d i b i l t a m p e n e s p e l a
l e s i g n i f i c a t i o n e s i g n i f i c a t h o i e m
e e r u d i b i l e q d n e p o s s i b l e s e c u n d u
a u t t o t a l e s i g n i f i c a t i o n e s i g n i f i c a t
s o l u i l l a t o e z e e b o n a p n t e x a n t e .
E t h e p o s s i b l e i m o v e z q p p t e r p
p o t o t a d i c i t p o s s i b l i s t i d i c a t s i
h e c s i t d e s c r i p t o p p o i s p o s s i b l s e q t
h a n c n o n e e p o s s i b l e o m i s p p o e s t
p t i c u l a r s c o l e q n s e i c o u c i e s t p b a t
p n a q u e s i c p o s s i b l i g i t q u a l i t e c u q z
p e a z s i g n i f i c a t p t e e p o n a f i g i t i n
e e t c e q u a l i t e c u q z p e a m s i g n i f i c a t
e e e . E v i l t r a i g i t i l l a e e t c e s e q t q a
l i q u a p p o v l i s e e t e x v n t i q u a l i q n
e s t p t i c u l a r s q e z d i c t u e t R n r n e
g a d o q s c q f e a m n e s s e p o s s i b l e m .
E t a d p b a t i o n e d i q l i t e r a t u r a p
e a s i g n i f i c a t p t e e t d i q i l l a n o d i
s i c p o n i i n e e q l i t e r a t u r a p e a s i g n i f i
c a t u r e e e s t s i c q l i t e r a t u r a p e a s i g
b a t i t a e s t d c m o s t r a d o i s t a p t e r i t a
v l v o c e t i p a t p o a f t c i e e q l i t e r a t u r a
q z s i g n i f i c a t p a i t a e t c e n s e q t e a c e
q r e c e s s a t r o . t n e i n u r a d u q i t a p
n a t i n e e n a s i c u t f a c i m v a r i a t i o n e
s u b j e c t i i n m u l t i s a l j s v t a l b u m
p o t n o e s s e a l b u m v e l a l b u m p o t e e n i
g r u p o n i t u r i n e s s e s i c h o c n o n e s t
a l b u m v e l h o c e s t n i g r u m .

s **E C U N D A** suppositio
q u o c u n
q p o s s i b l p o s i t o i n e e l s e q t f l m

tū nō sequitur i possibile p̄ p̄mo p̄
orūt dicitū ē ibi in cōdūtione. Tercia
suppositio sc̄q̄ ex illo omne ob
ligatū sūpliciter possibile est cō/
cedendū et admittendū si p̄t
aut deponatur aut dubie ponatur.
P̄ ex p̄cedēti quia cū ex nullo ca
li sequitur ipossibile nō est rō pro/
pter q̄ā n̄ admittetur. Afirmat q̄
vnum possibile admittere et aliud
negare v̄ḡ debilitas respondēt
nō potentis quodlib̄z possibile de
fēdere q̄n ad aliquid ipossibile seu
aliud aliquid inconueniens de/
dicatur intelligitū tñ suppō q̄ qd̄
libertale est admittēdū a scientē
ipsum esse possibile. Ex qua sup/
positione patet tres regulas ēē tal
ias et defectuosas quibus dicit̄ in
positiones non esse admittendas
in quibus significatio impositi de
pendet ex veritate vel falsitate vel
dubietate propōis posite. Si līt
et illas que dicunt ḡvbi obligatū
repugnat obligationi vel admis/
sionivel ei simul non est admitten
dum quia cum talia sunt possibi/
lia omnia sunt admittenda a bene
rēdente et sine deductione ad im
possibile sustinēda. Ex dictis sup/
pōib⁹ p̄nt iferri aliqua correlaria
utilia p̄ diuersis casib⁹ obligati
onum dissoluendis. Primum corre
lariū q̄nō oportet p̄sequentiā vale
re q̄ arguit ab aītē de t̄minis sc̄de
intentionis ad sile p̄ns de t̄minis p̄
me intentionis siue affirmatiue vel
negatiue pbatur ista q̄ sic hec p̄na
valeret hec est p̄a hō est alius ḡ

homo est assinus et sic imposibile
sequeretur emere possibil hō n̄ ē
xtra sc̄dm suppōgret p̄ns probat.
q̄ p̄ns sic ipossibile notum est
iz q̄ aītē sic possibile patet p̄ primā
hypothēm q̄z operatis p̄ s̄c̄ signi
fica t̄rapot esse nāli ly esur p̄to q̄
cū cōtates p̄poneretur ad significā
dū t̄mōz significat hec dictio risi
bile q̄dbñ p̄t fieri tūcēt sic sic p̄
aīs significat q̄z t̄c̄ hec homo est a
sīn̄ esse p̄a. Sc̄da probat id sic eē
aīt̄ est h̄tigens et eē p̄ns est impos
sibile ḡ aīs nō infert cōsequēs i bo
na p̄na p̄nāt̄ singens uūq̄ s̄t ipos
sibile in bōa p̄na. Aīs declaratur
quia eē aīt̄s non est aliud q̄ illud
plexū hō est assinus esse p̄u. modo
hoc p̄t fieri per nouā ipōem cōtatz
iz q̄ p̄ns sit impossibile patet de se.
Tertio probatur idem sic p̄na q̄ nō
tenet ex impossibili deb̄z esse bona
q̄ in significacione aīt̄s includat
q̄dāmō sc̄ ex explicative impliante si
gnificatio aīt̄s. Sed hec p̄na n̄
iz ex impossibili nec significa p̄ns i
cludit in significacione aīt̄s ḡn̄valz
p̄na est n̄ō. aīs p̄o p̄ma p̄te ēnotū
de se spealrybi p̄ns nō ē n̄ccium iz
sc̄ nō ē h̄. Et p̄sc̄da parte p̄z q̄z
est mere possibile cū nō significatur
d̄cm est nisi hoc p̄plexū eēt̄ q̄z n̄
iz tāq̄ ex impossibili et q̄ significata
sunt disparata p̄z q̄z aīs s̄gt̄ hoc
plexū esse p̄u et p̄ns risibile eēru
dibile q̄ s̄t disparata simplr. quarto
t̄c̄ hec p̄na aliqui nō valuit ḡ nec n̄c
valuit p̄napz q̄z s̄t cōsequētia alia
valeat ipa est n̄ccia et ex cōsequētia

Bilus

q. **U**nus p̄sq̄ anōs isti termi
nus erit ut dicitur impositi nō valuit
hac mā hec est vera hō ē sūmū ḡ ri
tione ē rūdibile ḡ cū nūc aīs et cō
ficiē p̄cīe id significat qđ p̄cīe sū
ḡificat. qđ p̄ficiat nē tūnc sū
valuit nec sic valuit. **P**robat
batur si videret hoc eīs eo quā ista
hec est vera hō ē sūmū ly bō et ly
asīn' lont p̄sonaliter p̄ h q̄ sī p̄pō
sūmpl̄ et p̄cīe significat h̄ xpl̄ h
xū ē sū n̄ sū significando p̄hōiem
et rūdibile et per assūmū rūdibile
nullus diceret cāvalere. **E**t ex ēnī
cī stabunt tūmī p̄sonalit̄ sī p̄nava
lebit sī h̄ est mā feste sīm cū intel
lectus solū adīct h̄ cōplexum esse
tm̄ hō est asīnus ex q̄ p̄ficiam non
valere. sī sī mōn̄ v̄ negatiū vt non
seq̄t̄ hec n̄ est s̄a de⁹ ē ḡ de⁹ non est
de⁹ p̄ba t̄ rōib⁹ eūdēs. **E**x q̄ seq̄t̄
q̄ nichil valent tales s̄ne a est no
mētuū ḡ tu es a tu se vocar̄ asīn'
ḡ tu es asīn' homo ē n̄. et homo est
rūdī. nūtūt̄ sī h̄ est rūsibl̄ ḡ homo
ē rūdibl̄ tu es p̄sīus et tu es ro
me sūt̄ sūt̄ tu non es rome ḡ tu nō
es p̄sīus et sīc de sūt̄. **P**robat
quodlibz hōz rationib⁹ p̄ factis
Scđo seq̄t̄ q̄ non oī ēnī valere q̄
erguit ab ante de tūmīs simpl̄ p̄
me Intētōnis ad sūt̄ ēnī de tūmīs
scđe tētōnis gr̄ n̄ seq̄t̄ homo ē aīal
ḡ h̄ movocat aīal q̄ n̄ seq̄t̄ p̄t̄ q̄ ex
opposito n̄ seq̄t̄ oppositū non ei
scđt̄ null̄ homovocat aīal ḡ nullus
homo ē aīal vt p̄p̄ p̄mū correlariū
Sīl̄ non seq̄t̄ homo ē aīal ḡ hec ē
vera homo est aīal q̄a ex opposito

non sequitur oppositum vt dictū ē
q̄

Ueritā sup̄pō oī
ones et r̄nīs et opposites p̄p̄ ob
ligationis facte debent fieri et cap̄ i
tāc̄ facte p̄eod̄ istaci l̄ eađ mēsura
t̄p̄s adeq̄te. **I**le c̄ sup̄pō est ab oīb⁹
xcessa et p̄t̄ p̄bari. q̄rālīas bñ m̄ndē
do iſra idē t̄p̄s obligationis poss̄ c̄
cedēr̄ contradictrīa qđ n̄ ē xcedēdū
q̄

Ueritā sup̄pō ad oēi
deri ac si eīs nūq̄ obligatio facta p̄z
q̄ cu sit ip̄t̄nes nūr̄nēc ē rō q̄re p̄
p̄t̄objectionē debet ad ip̄m mutari
m̄nīo. **E**x q̄ seq̄t̄ q̄ ad oē ip̄t̄nes
codēmō m̄nderi p̄t̄ iſra sicut extra
p̄bi gr̄a posita sit ista eu es rome et
admissa postea p̄ponatur tibi ista
aliquis homo est p̄orūs q̄ ē p̄t̄
t̄nes ip̄a est p̄cedēda iſra t̄p̄s sī h̄
sicut ex t̄p̄s obligatiōis xcederef.

Remūlīs sup̄pō
nīb⁹ subiūgēde sūt̄ aliq̄ r̄gule def̄/
utentes oīb⁹ v̄ pluribus specieb⁹
obligationis q̄:ū. **P**rima regula
est hec q̄ nūq̄ iſra l̄de t̄p̄ obli
gationis concedēde sūt̄ ab eodē m̄n̄
dente pp̄oēs sīl̄ sīl̄ inālēm repu
gnātēs sīue ḥdicētēs p̄t̄ q̄ copu
latia cōposita ex p̄t̄bus sīl̄ iūtēs
ḥdicētib⁹ est impossibl̄is pro eo
dem instāt̄ q̄re non xcedēda.

Contra regula oīs p̄
q̄e statū admissa a m̄ndēre q̄t̄escū
q̄ p̄t̄ c̄idē iſra t̄p̄s obligatiōis ab
eod̄ scđm eūd̄ statū c̄ sustinēda p̄z
q̄ v̄l̄ sustinet̄ eā v̄l̄ c̄ ḥdictōrum

si eam habetur ppositū nō contradicō
riaz quia cū infra idem tēpus susti
net illā scđm nū statū si contradicō
riaz sustineret scđm eūdem statum
siml affirmaret et negaret duo ptra
dictoria pro eodē tēpore obligatōis
qd est cōtra regulam precedentem

Erlia regla ppō semel
obligationis quocten scđqz ponan
tur infra idem tempus semper co
cedenda q̄ltercūqz res significare
sint mutate p̄t qz si nō cōcederet
oportet postea cōcedere suā cōtra
dictoria aut non negare et ex con
sequēti pro eode in instanti rñdēs
cōcederet ambas p̄tes contradicōis
quod est contra primam regulam.

Uarta regla de cōcessō vel
cōcessis aut ex opposito benenegati
vel negatorū scđtū esse tale vel ex
omnibz istis sūl sumptz aut ex alīq
vel aliquibz istorū infra item tēp
est semp concedendū p̄t quia si al i
qd tale negaretur oportet oppo
situm cōcedi tūc ex alio sequeret op
positum concessi v̄l ipsūmet bene
negatū et sic finaliter duceretur ad
cōcedēdum duo cōtradictoria v̄l te
bret concedere cōnam esse bonam et
concedere eius aīa et non concede
re p̄ns quod esset destruc̄ omninem
modum argendi.

Uinta regula repu
gnas cōcesso
vel cōcessis opposito bene negato
vel negat v̄l oīb v̄l q̄busdā ipsozū
infra tempus abli jacionis est nc⁹

gandū probatur sicut precedens.

Erlia regula nādā les
tēpus frequēt cōcedere sūl dñi q̄d
sic obligatus ad ipsūvel sequitur
et obligato cōm cōcessō vel cōcessis
vel oppositio benenegativi bene ne
gatorū p̄t omne possibile admittit
in hac arte ut p̄t p̄tā suppositione
mō multa possibilia sunt falsa.

Eptimia regula est
ista idē tēpus obligationis vno lo
co pposita ē p̄tinēs sequēs et cōcedē
da que si fuisset in alio loco pposita
et sequēti neganda verbī grā pposita et
admissa ista oīs homo est rome de
inde pposita ista et concessa tu es
homo ipsa est sequens īpertinēs
deidez loco posita ista tu es rome
ipsa est sequens concessa sequi
tur enim: omnis homo est rome: tu
es homo: ergo tu es rome et eadem
stāte propōe scđo loco pposita an
istam tu es homo fuisset neganda
quia flāvt notū est ī pertinēs nā
nō sequitur: oīs homo est rome: g
tu es rome nā te mortuo antecedēs
possit esseverū p̄tē existente falso.

Ctua spōdes et tē
p̄ cogat cōcedere qd male m̄det in
fra tēp obligacionis deducē ē ad
metā p̄t q̄d vera metā in ante ista et
cōgētē m̄detē extra tēp ad cōcedē
q̄d male m̄det itra tēp obligatiois.

Ona regula est in posi
tione v̄l dubie po
sitione nullum imposibile simpliciter

et regulae pars. pote quis ad ipso si
possit et non potest faciemus similitudinem
quod est potest et non potest. et non potest
et non potest. et non potest. et non potest.
non potest. et non potest. et non potest.
et non potest. et non potest.

V **ECClesia** regula est pos-
sibilis admis-
sionis opus coedere impossibile similitudine
nec negare in causa similitudine. Vocabatur
autem necessarium similitudine propter sic se ha-
bent: quod liberum per ea significat propter
nunc secundum et totaliter significationem ita
necessum est esse suisse et fore ut deus
est. Impossibile similitudine est quodlibet
scilicet ex significacionem signum quod ita
non potest esse suisse nec fore ut ho-
c est alius. p. regula quia in celum
non potest nejari nisi quia esset repu-
gnans cum ipsu sit verus monachus
ut non repugnat possibili. Sicut i-
possibile non potest coediri nisi quod
esset sicut quies: cum ipsum sit semper
falsus. non ipsum non potest ex possi-
bili quoque quod in positione vel
dubie positione debet admitti.

V **INDECIMIA** regula
est alia
quod possibili admisso aliquando opus
negare in causa scilicet quod est coedere in
possibile scilicet quod. De autem causa se
cundum quod sic se habet quodlibet pars
ipsius propter nunc signum scilicet et totaliter signi-
ficatio ita propter aliquo tempore et non potest non
esse est. sed suisse vel non. ut propter
de pretorio vera sit. Aristoteles hinc:
Sed impossibile scilicet quid dicitur
potest que aliquiter signum qualiter per ali-
quo tempore licet non per quibus non potest

esset nec fore ut propria falsa deprehendere /
ritur et de filio necessario ut ipso falso
sit ergo necessarium potest esse falso et si
possibile potest esse venire exempli
gravis ego falso theologeta tua deprehendere
ritur falso quia ipso. scilicet quod est si
vadat illuc postquam ibidem fuerit erit
suppositiones illa ego non fui to-
loste est ita de praeterito videntur et primit
necessaria scilicet quod est postquam ibidem fuerit
erit falso p. scilicet p. sic dicit scilicet p. vi
est esse ita quod si non p. alio in alio
utramque p. tibi et potest tibi illa tu non
quod fuisse alio admittenda est quod pos-
et p. casu. quod admissa potest eadē
coedenda est quod sequit. dicere durate
tempore obligatio p. probat eadē quasi
negas vel dubitas negas vel du-
bitas propositum scilicet et tale. si ergo
dicas unam coedere de praeterito falso. quod
fuisse alio in alio p. casu modo il-
lud est praeteritum quod credis ipso. scilicet
quod. Si in modo p. prima p. nam sit fi-
tas quod non invenisti ad hominem esse
aliam et potest tibi quod omnis homo est ratione
potest potest tibi tu non invenisti quod
hoic esse a te coedenda est p. causam
quod p. et in primis de cedenda tibi
ista hoc est aliam coedenda est. qui aveat et
in primis. d. Ide quod loco propositum ri-
bi ista tu invenisti ad hominem esse
aliam si coederas vel dubitas coedendo
vel dubitas repugnas bini coedendo
si negas negas p. probem de praeterito
nam igit in causa scilicet quid quod fuisse
prima pars regule.

D **II ODE** cùa regula est nō
.i. mādīcē ista ipsa obligatio causa

care opponente de q̄cūq̄ q̄done de
claratur sic solo sorte critice in seor
pōatur ista sorte nō est i scol̄ qua
admissa q̄a possibilis p̄ponat ista
aliquis hō est in scol̄; concedēt aet
q̄:va et imp̄tēs t̄tēdē concessia il
la e r̄te peratur quicq̄ illa constat
q̄ m̄ndens nō debet dicere q̄ sorte
ē in scol̄is cū ad oppositū est obli
qat̄ nec d̄s dicere de alio quia
q̄cūq̄ alio demonstrato a sorte fallum
est dicere q̄ est in scol̄ p̄p̄ per casū
et etiam ē ip̄tēnē dicere quare
m̄ndens nō debet illā q̄onē declara
re. Ex quo sequiturq̄ in aliq̄ loco a
liqua iudicūta est cōcedenda: q̄
quilibet singulāris est negāda: q̄a
i n casu posito hec est concedenda
aliquis hō ē in scol̄is. et tñ q̄cūq̄
homine singulāri seorsū demonstra
to dicendo ille est in scol̄is est nega
da. Et similiter aliquis in aliquo
loco est cōcedenda cum erit q̄libet sin
gularis est negāda ut sit rei veritas
q̄ sint solum duohōies sc̄s seor. et pla
to et tacens. deinde ponatur si
bi ista omnis homo loquitur ad
mitēde est quia possibilis qua ad
missa est vniuersali p̄posita et con
cessa et ista est singularis sorte lo
quitur est neganda quia falsa et i
pertinens. similiter ista plato loqu
tur. et quod ille singulares sint fal
se p̄petit per casū. Si tñ q̄d sint ip̄tē
nes p̄p̄. quia nō seq̄t ois hō loq̄t
g sorte loq̄t vt p̄lo loquuntur notū ē

ad tertium ad multitudinem spēz obligationem
et sciendū q̄ cōponitur sicut specie
es obligationis: h̄c xiposito pōlio
depositio. p̄titio. dubioposito. et
sū verum. Scdō notādum q̄ pao
mcō viderē non possunt esse tot spē
cies obligationis. et hoc probatur
multiplicitate. namq̄ cum omnis
obligatio obligat respondentem ad
sustinendum secundum aliquā sta
tum obligatum. tot ergo erunt spē
cies obligationis quod sunt statu
propositio: h̄c talium p̄ponit statutus
nō sūt nisi tres q̄ nō sunt nisi tres

species obligatiois: maior est nota
eo q̄ sp̄es obligationis nō possunt
convenientius distingui q̄ pene s̄ta
tus p̄positiois ad q̄s obligat. b̄²
pat̄. q̄ illi status nō sunt nisi affir
matiu⁹ et negatiu⁹ et dubitatiu⁹
aliter enī nō potest se habere respo⁹
dens r̄nēdo ad obligatū. Sc̄dō
p̄ba⁹ idē sic ois obligatio vel obli
gat respondentem ad sustinendu⁹
affirmati⁹ obligatur sic ibi est posi
tio vel negati⁹ et sic ibi est depositio
vel dubie et sic est dubie positio er
go videtur q̄ non debent ponи sex
sp̄es obligationis. Tertio probat
nā impositio et petitio et sit verū nō
diffidunt a p̄one nisi tāq̄ inferiora
a superiori ḡ non sunt species di
stincte obligationis licet aliquomō
possit poni species p̄onis distincte
p̄na p̄z et aīs declaratur in singul
p̄no nā illa q̄ttuor obligat eodez
mō r̄nētem sc̄z ad sustinendu⁹ af
firmati⁹ obligatū. Sc̄dō inducti⁹
quia nihil aliud est dicere impono
q̄ ly a concordat cum ly hō: q̄ dice
re pono q̄ly a suertatur cu⁹ ly hō
imo nullus sciret inter istas duas
obligatiois repire diff̄: etiā q̄re
sūt eedē ḡ ipositi⁹ non diff̄it a po
sitione: eodemō nihil aliud est di
cere: pero te cedere hominem esse
asini q̄ dicere pono te cedere ho
minem esse asini. etiā pero te conce
dere aut negare deum esse: aut pri
mū proponendū a me q̄ dicere po
no te concedere aut negare deum
esse: aut p̄mū p̄ponendū a me: q̄re ois
petitio est quedam positio q̄re non

differunt nec sunt distincte species.
Similiter dicit de si t̄bū. Nā non
est aliud dicere si t̄rū sortem cur
tere q̄ so: t̄c currere pono esse verū
et sic in omnibus alijs. Unū appa
ret q̄ quelibz istaz specierū est semp
positio q̄re irrationaliter sex po
nuntur species distincte a positione
Quanto q̄ ratiōe iste ponuntur spe
cies obligatiois eadez ratione dc
berē poni infinite alies species obli
gationis: ut preceptio cōcessio af
firatio cōsc̄cio suppō. Nam istis
possim⁹ obligat̄ respondentem sic
predictis. dicēdo p̄cipio te cedere
te hominem esse asini afflimes sor
tem curre neges deum esse et sic de
alijs ḡ cum iste non ponunt sp̄es
obligatiois distincte eo q̄ sūt qdā
positiones: nec debet alie poni spe
cies obligationis distincte. Ex q̄b⁹
tōibus concludo q̄ solum tres sūt
sp̄es obligationis sc̄z positio de
positio et dubie positio. Et potest
sufficientia sic haberi. om̄is obliga
tio obligat r̄nētem ad sustinen
dum obligatū sc̄dm aliquem statū
aut ergo obligat ad sustinendum
affirmati⁹ obligatum et sic est po
sitio aut negati⁹ et sic est deposi
tio aut dubie positio. Et respon
dēs nō potest obligari ab opponen
te ad sustinendum secundum alij
quē alium statum obligatū ideo se
quitur q̄ nō sūt alie species obli
gatiois neq; plures neq; paupiores.
Unde inferit cor:clarie q̄ petitio
unū positio ei sit verū nō sūt species
obligationis distincte a positōe: s̄

ōnes ad pōnē reducūtur et si dicat
alij ponunt sex igitur male negas
q̄ sunt sex. Secundo ille species
sunt distincte q̄z vna semper sit cū
iniūctione actus r̄ndēdi et illa pō/
sieri sine actus iniūctione: sed po/
sitione et petitio sunt hui⁹ modi igi/
tut. maior patet de se et minor de/
claratur q̄ i petitione semp ūngit
r̄ndenti actus ut peto te concedere
peto te dubitare aut peto te negare
istd pōne nō oportet nōenim o por/
tet alij quem actum iniūgere r̄ndē
ti sed dicitur simpliciter pono tibi
istā oīs hō est rōme vel cōsimiliter.
Tertio ille species quātū vna sēp
est cū inpositiōe et alia non seu sine
inpōne sunt distincte. sed inpositio
semp est cū impositiōe et positio nō
er̄go sunt distincte. ēntia patet: et
maior et minor similiter Ad istas
rationes et ad consumiles respon
des facile ex hijs que dicta sunt di
cendo q̄ sit verum. ipositio. et peti
tio. sit sp̄s ip̄ositiois oīs enī ipo
sitio. et sit verū. et petitio vt patet ex
tertia suppōe prius facta sunt posi
tio sed nō omnia positio ē petitio
vel impositio. vel sit verum: Et per
hoc dicit ad primā q̄ moderniet à
ti qui qui ponunt istas species cnu
merant simul species pōnis cum
sp̄bus obligatiōis: sed si solēnu
merarentur species i quas obliga
tio immedie diuiditur non essent
nisi superius dicte. Ad secundā
dicitur concedēdo aīs q̄ ille sp̄s
sunt distincte tāq̄ superius et inf
rius sicut homo et animal sūt sp̄s

distincte corporis. Omnis enī peti
tio cū actu iniūcto respondēti. t̄z nō
omnis positio: q̄ positio est supius
ad petitionem. Si l̄r dicitur ad
terciā q̄ oīs impositio sit cū impōe
et nō omnis positio: quia positio ē
superi⁹ ad impositiones et ideo nō
sunt species distincte a positione lic⁹
distingāt sicut superius et inferius
alias non. sicut homo et animal re
spectu corporis. omnis enī homo
est aīal et non econtra sic etiā omnis
positio est positio et non eī. sed q̄
sunt sp̄s immedie obligationis. i
positio. petitio. et sit verum. hoc nō
excludit rationes nec h̄ est verum
et hec de tertio capitulo.

q **Uātū** ad q̄rtū capitl̄
cī de p̄ma spe/
cie obligatiōis videbit scilicet posi
tione circa quā sic intendoprocede
re. primo positionem describendo
simul et regulas generales positio
nis sue speciei ip̄ositiois p̄mitēdo
secundo de specie positionis noīat
ip̄ositione alīq̄ cōsiderabo: diūsa
exempla adiungendo. Tertio de in
positione simplici non ip̄ositio tra
ctabo et diūsos er̄modos ostendēdo
Quarto de inpositiōe cōposita er̄
sp̄s adiungēdo. Quinto de positio
dependente de eadem et dicta alio
rum destruendo. Sexto et ultimo
de positionis alia specie capitulo
finem iponendo. Quantum ad pri
mā p̄ten hui⁹ capituli sit descrip
tio positionis hec. Positio est pre
fixio alicui⁹ enūciabilis ad sustinē
dum affirmatiue. Et ē duplex que
Bol.

dam enim simplex est. ut positio qua
pponitur p̄pō cathegorica. alia cō/
posita vāt p̄pō ypothetica. Circa quā
est p̄pōna regula hec.

o **R**ēne p̄pō possiblē
le scītu eē tēle
ē adittēdū: et ex p̄nti qđlibz p̄sītū
qđm̄s scīteē pos. debet aditter p̄sī
regla ex tertia suppōe sc̄di caplī.

8 **E**cūda regla est hec
adissū iſra tps obligatiōis s̄b foſa
positi p̄pōsītū est p̄cedēdū p̄baſ qz
vel positū denū est concedēdū vel d̄
dictoriū ei⁹ ſz non d̄dictoriū cum
oīo r̄pugn̄z p̄sīto: quare ōe p̄sītū
tibi et a te admissū et iſra idē tps
obligatiōis sub forma p̄sīti pro/
p̄sītū ſibi et a te cōcessum est cō
cedēdū. Dicit̄ notāt admissū qz
niſi aditt̄atur non est obligatio. et
ex p̄nti p̄sīto ut p̄sītū: nec te/
netur m̄s tūc p̄sītū ſustinere. Et
dicit̄ notāt p̄pōsītū ſub foſa p̄sī
ti. qz ſi aliter qz eſſet p̄pōsītū p̄pō
nereſ nō oportet ip̄m cōcedere ſy
bi grā: demōstratis duobz ſc̄i hōic
et aſinō: ponāt iſta altez iſtoz eſt ri
ſibile demōstrato homine: qua cō
cessi p̄ponatur iſta. altez iſtorū eſt
riſibile. hec negāda eſt eo qz ſecūdū
cōz mōz loquēdī ly altez tenet̄
natīc et ē ſi⁹ qz aſin⁹ eſtriſi. puta al
ter ab illo hōic qđ non eſt p̄ſſiblē.
Et ſi dicatur qz ipſa eſt p̄sīta. di/
cif qz veram eſt p̄t ly altez t̄ netur
v̄t ten:bat iſſiſte qz non p̄ſſit ali
qz id ad qđ p̄terat: eſſerī ly altez
et mō ſub illa forma hic non p̄o/

p̄t̄ur: imo li altez tenet̄ rēlatīue
in p̄pōſito. Dicit̄ notāt etiā iſra
tps obligatiōis qz ex tēp̄ obligati
ōis non op̄z p̄sītū adm̄iſſū conce
dere ex qz leq̄z tertia r̄gla ſpeal ip̄o/

t **E**rtia regla qz e qz ōb
ligatiū p̄ ip̄oſioz
admissū per alī ſi quēt idem iſra
temp⁹ obligatiōis p̄pōſitū eſt ab
eo cōce dēdū. p̄z qz omē obligatū p̄
ip̄oem eſt qđdam p̄sītū quare p̄
regulā p̄cedētēm ip̄o ſe dīſſo per i
positionem et p̄pōſito eſt concedē
dū qz ſenſcūqz p̄atū ſeb̄i gratia
ſi dicatur ip̄o no tibi a ad ſignificā
dū aſinū ſe concedēda iſra tēp̄us.

Nartia regula et ſpeci
alis ip̄oni. c q
ōne ip̄oſitū eſt ip̄tinē ſue p̄ſiōi.
voco aut̄ ip̄oſitū illud quod cognō
ſcitur per ſigna impositionis verbi
grā ſi fieret tali ſ obligatio impo
no hominē eſſe aſinū ad ſignifican
dū deum eſſe ly hominem eſſe aſi
num eſt id in quo transit impositio
aut vocatur ip̄oſitū. Un̄ apparet
qz aliud eſt impositum qz ab ligatū
p̄ impositiōe: eſt enī totū illud qđ
ſequit̄ ſignū obligatiōis obliga
tū. ut p̄z ex p̄mo capitulo huiusve
in caſu p̄dicto hominē eē aſinū
ſignificat deuſeſſe ſ obligatur p̄ im
positionem eſt obligatū p̄ ip̄oſitio
nē et ſolūm̄ ly hominē eē aſinū eſt
ip̄oſitū. p̄z tūc regula quia non ſeq
tur ip̄o no hōiem eſſe aſinū ad ſi
gnificandū deum eſſe ergo homo ē
aſinus. p̄z per p̄mūm corollarium
ſc̄deſ ſappōis et t̄tie ſc̄di ca. qz ſum

ad secundā partem huius capituli.
Itsciendū q̄ aliqui propter impositionē pceduunt p̄pones satis mirabiles puta q̄ a ē b. et tñ nullū ē a. et probat sic vi si ly a iponatur ad significadū tā tū q̄tūly ois homo: et ly b tātū q̄tūly aīal tuc a ē b. qz om̄is homo ē aīal. et tñ nullū b est a. qz nullū aīal est ois homo. Secundo conce dūt q̄ a. ē aliquid et tamē nichil est a q̄a nichil est ois homo. Tertio di cunt q̄ a. ē b. p̄tūtūr et aīn nec a est b. nec b est a. vt si tam a q̄z b. si q̄gnificant tñ q̄tūly om̄is homo: tuc p̄tūtūr et tñ nec a ē b nec b. est a: quia om̄is homo non est om̄is homo. Quarto dicunt q̄ a est b. et tñ dicunt q̄ b ex nōtē impossibile ē a esse vt si a imponeretur ad signifi cādū q̄libet hominem et b tñ si cut vñ solus homo tunc dicunt q̄a est b q̄a quilibet homo est solū vñ solus homo: et tñ b. ex nōtē i possibile est a esse quia si solū vñ homo sit: impossibile est om̄em hominē nō esse. Quinto dicunt q̄ a videt b et tamē b nō videtur ab a vt statc p̄ma ipone et cum hoc q̄ om̄is ho videat se ipm et nullum aliud aī mal tunc a videt b. qz om̄is homo videt se ipsū et tñ fīlū est q̄ b. vide tur ab a. scz q̄ aliquid animal videz ab om̄i homine. Tertio notandum q̄ isti decepti sunt pcedendo istaz ppter iaduertēciam corelariorum in scđo copitulo positorum et spe cialit triū p̄marum suppēnū. nā si eis dicat cedat tēp̄ obligatiōis et argueret contra eos. Intra temp̄

pcessisti ip̄ossible ppter possibile positū ḡ male respondisti. ñna p̄z p̄ decimā regulā. et aīs p̄z qz nō ē dubiū q̄i q̄uis obligatio erat fa cta q̄ a taliter significar et et simili ter b. tñ adhuc hoc erat ip̄ossible a est b. in cōi ideomate intra sicut extra et non videtur quō euaderet Similiter possz argui cōtra colde ista tēp̄ pcessisti ista a est b. que fu it ip̄tinēs et qua c̄t uegasses: ergo male: ñna tenet p̄ quātā suppositio nē scđi capli. et aīs patz: qz istā ne gasses ex tēp̄ vt notum ē. et quod fuerit ip̄tinēs patz similiter. qz nō seq̄t a significat tñ q̄tūly ois hō si gnificant et b tñ sic aliquid hē. ḡ a: est b cū dictum sit in primo corelatio scđe et tertie suppōm. q̄ a tercimis scđe iūtēcias ad tīos p̄me intēcōis nō valet ñna. Et ideo r̄ndet aliter admissis istis ip̄ositionibz negādo istam a ē b. scđm primā suppositiōnē qz est ip̄tinēs: et ex tēpus nega retur. arguit hec est ha a ē b. conce ditur. et negat ñna cū infertur ḡ a ē b: hoc est in quo ip̄i decipiuntur: quia credū tales psequētias a fīmis secūde intentiōis ad tīmis p̄me intēcōis valere. Gilr̄ r̄ndet ad secundam admissa ip̄positiōne concedo q̄ a. ē aliquid quia est ip̄tinēs et ex tēpus concederetur et negaretur quia ip̄tinēs: cōncedit tñ q̄c̄vera. Ad tertiam admissa ip̄positiōne dicitur bene pcededo. q̄ nec a: est b: nec b: est a. qz sunt imp̄tinētes et ex cōcederentur. Ad q̄tā et ad quātā dicitur sic ad p̄mā

B.ii.

negādo istam a est b. et similiter istā a.
videt b. qz tūc sunt impertinētes et
ex negare et similiter concedit tñ q
suntver. Et si arguat ab eis omis
hō videt aial ergo a videt b. ñna ap
paret qz arguitur a couertibili ad
couertibile per ipositionem. antecē
dēs p3 p casum. Rñdetur negando
qntia qz ista ñna est ipertinēs et ex
negaretur. imō est impossibl' simpli
qre semp debet negari: conceditur tñ
q est bona et necessaria et conceden
da quocienscūqz tñ proponatur ne
gatur vñ est tamen qz huius mōi ar
gumenti solutio melius postea ap
parebit. Tertio notādum q du
plex est ipositiō. scilicet absoluta et
dependens absoluta. dicitur quā
do aliquid iponitur ad significādū
rē determinat. manifestā ipsi rñdē
ti sed dependens est ipositiō q ipoi
tur aliquid ad significādū aliqd i
determinat et ignotū respōdenti: vt
si dicatur Ipono q signifacet pmi
pponēdū a me. Quarto notādum
q qlibz istarum potest fieri per ter
minum cōplexum vel icōplexū vel
oratiōē cōgruā v̄l in cōgruā q re de
qualibz istaz aliqua exēpla pōam
immediate: quorū solutione facile
alia possunt solui quorū primū sit
circa ipositionez absolutam vbi
cōplexū cōgruū imponitur cōgrue
vt iponatur q ista ppo homo ē asi
nue p̄cīle tñ signifacet. sicut deus
est qua admissa qz possibilis ppo
mitur ista deus est. aliter sic et idē
pono tibi istā deus est et homo est
asinus couertuntur quā negata qz

ipossibilis simpli pponit ista de⁹ ē
si negas. negas necessariū simpli
citer scitum esse tale: ergo male si co
cedis aut dubitas. contra tu nega
sti suū cōtibile. scilicet istam ho
mo est asinus p casum mō negato
vno cōtibile negandū est reliquū
Ad istud rñdetur admittendo ca
su sue ipositionē et negādo istam
homo est asinus. qz imptinēs et ex
negaretur ḡ qz sit ipptinēs p3 quia i
positū imptinēs ē sue ipositioni p
quātā regulā capituli pcedētis et
ex negare qz quare et intra debet ne
gari. Ex postea proposita ista deus
est cōceditur qz necessaria simplici
ter. Et quādō dicitur negato vno
cōtibilem negatur et n̄l iiquū. rñ
q illa regla debet intelligi qz quādō
negatur vñ cōtibilem esse verū
negādū est reliquū esse verum et e
contra et aliter non habet veritatē
modo bene cōcederem istam homo
est asinus esseveraz sicut cōcessi cō
uertibilem ei⁹ esse veram s̄z dens
ē qcienscūb tñ pponitut michi ho
mo est asinus negabo eam. Alter
possit dici simpli cōcedēdo regulā
qz hec deus est est neganda conce
ditur infra tēp⁹ et si post ea ppone
retur tu nō negas cōceditur qz fa
te ipertinēs est et si postea pponere
tur tu male rñdes cōcederetra p
tinens sequēs ex bene cōcesso ita
tēp⁹ tñ ex temp⁹ negaretur qz falsa
est. Sed contra argueret aliquis
probando qz hec homo est asinus ē
male negotata. pmo sic durante ipse
obligationis arguitur de⁹ est ḡ ho

est asin⁹ ista p̄na ē bōa quia argui-
tur a cōvertibili ad p̄nitibile an⁹ ē
pcessū ḡ et p̄n⁹ debet p̄cedi. 2° hec
est vera homo est asinus p̄ pcessū ḡ
sic est q̄litzq; p̄ ipam significat l3
ipa sit̄ hōic⁹ est asin⁹ p̄cise. ḡ sic ē
q̄ hō est asin⁹ ḡ hō est asinus ḡ de p̄
mo adv̄tūm̄ hec est vera hō est ali-
nus ergo homo est asinus. Tertio si tu ne-
gasti p̄u et ip̄tinēs ergo
male resp̄des p̄n⁹ p̄ vñā regulā
ad òne ip̄tinens resp̄dendū est s̄m
suā qualitatēm̄ si sit p̄m̄ p̄cedendo
si sit s̄m̄ negādo. et p̄n⁹ est p̄cessū et
q̄ sit ip̄tinēs patet p̄te. Quar-
to òne simpliciter n̄c̄m̄ est p̄cedēdū
hec homo est asinus est simpliciter
n̄c̄m̄ ergo concēdēdū maior nota
est ex regulā. minor p̄terā ip̄sa cō-
uertit cū ista deus c̄ p̄ipositionem
que est n̄c̄ia simplicit mō de p̄uer-
tibilibus quo ad hoc est idem iudi-
cium. Quito nā dicam cedat tē
pus obligationis et tūc arguat̄ in-
tra tēp̄ obligationis negasti p̄posi-
tiones se quētē ex n̄c̄io simplicit ḡ
male r̄ndisti. p̄na nota est et an⁹ de-
claratur quia optime sequī si de⁹
est homo est asin⁹ l3 d̄r̄ ē ḡ hō est
asin⁹ q̄ arguit̄ a tota conditionali cū
p̄ione antis ad positionem p̄ntis
et an⁹ simpliciter erat n̄c̄iū. Sēcda
enī pars copulariue fuit n̄c̄ia. et q̄
p̄ma fuit n̄c̄ia. patet q̄: intra temp̄
fuit vna conditionali cōposita ex con-
uertibilibus mō quelibet talis est
n̄c̄ia simpliciter quaz totum an⁹
erat n̄c̄iū. Sexto q̄ male dicit̄
q̄ est ip̄tinēs q̄ d̄ic̄ ea impossibi-

lem seu icōposibiles ḡ ex ea sequit̄
oppositū positi ergo repugnat poi-
to ergo est imp̄tinēs p̄te cui⁹ op-
positum tu dicas. Pro solutiōe ha-
rū rationū p̄mitēda sūt alīc̄ q̄ se h̄
quī ex regulis p̄ positis et p̄ possit
poni p̄ modū cōclusionū m̄.

p̄ **RIMIA** cōclu⁹ ē ista ad
am t̄ ip̄ossibile eodū mō r̄ndēdū ē in-
tra tps sicut extra p̄z istud de te i-
ma regulā sc̄di capituli.

ECŪDA cōclu⁹ q̄ sequi
ē ex ista ḡ ad
òne p̄nam r̄ndēdū ē intra tps sic ex
tra tps p̄z q̄ si ē bōa p̄na ip̄sa tota
n̄c̄ia et si ē mala ip̄sa tota est impos-
sibilis q̄re p̄ regulām̄ p̄tā r̄ndēdū
dū est semper eodem modo extra
sicut intra.

ERTIA cōclu⁹ q̄ hec p̄na
stāte ip̄ositionē de⁹
ē ḡ hō est asin⁹ itra tps debet negari
p̄z q̄ illud sequit̄ p̄ p̄m̄ cōrdari
um suppositionū sc̄di capituli. et
ex negaretur q̄re et intra. secūdo
qa ip̄sa est impossiblis simpl̄ q̄re
sicut ex negretur: ita et intra per con-
clusionem precedentem.

UARTA cōclu⁹ q̄ nō est
cedere intra tps obligationis p̄pōz cū
n̄c̄ia; et tñ negare eavel ip̄sem esse
impossibilem; et tamē cōcedeream.
Prima pars pat̄ posito q̄ hec su-
n̄c̄ia homo est asinus et deinde p̄
posita hec hō est asinus negari de-
bet qa ip̄tinens per correlatum
supra positiū et p̄ d̄clmā regulām̄

B.iiij.

et p̄ q̄ tam̄ ōne ip̄sū est ipt̄nēs
sue imp̄nī et ex negaref:qr ppo^o
simpl̄ri possibl̄ ē neganda et tamē
cōcedēdū est eā ess: nccia per p̄itū
Explm sc̄di posito q̄ hec sit impos
sibilia de^o est deīn proposua ista de^o
est q: vera z ipt̄nēs debet concedi
tñ cōcedēdū eam esse impossibilem
per positum. Ex quo sequitur qn/
ta o q̄ nō est incōueniēs cōcedere
aliqua o nāmē malam et tñ cōce/
dere eādem vel aliq̄z esse bonam et
negare eam. p̄z qr concedere aliq̄z
o nāia esse malā nō est aliud q̄ con
cedere eam esse impossibile: et p̄cede
re eā eē bonā nō ē aliud q̄ cōcedere
eācē nccia; mō nōest icōueniens cō
cedere p̄pōez esse nccaz et tñ negare
eā z cōcedere p̄pōez impossibile ē
et tñ cōcedere eā. vt p̄z p̄ regulam
p̄cedētē. Sc̄do p̄z uāponatur t̄ h
bi hec ista o nā homo currit ergo la
pis currut est bona. ē admissēda qr
possibl̄ deide p̄ponatur tibi ista cō
sequētia hō currit ḡ lapis currut p̄
cōclusionem p̄cedētē o nāz tu ha
bes eā negare qr: er tu negare eā z
tñ cōcederes ea eē bā p̄ p̄itū.

Ecta o nō eīcōueniēs
le rñdissē intra t̄ps obligatiōis.
p̄z qr p̄oak t̄bi ista tu male rñdisti/
admissēda ē q: possibl̄ dād̄ p̄ponat
ead̄ cōcedēda e. qr posita. confirmat
ista cō nā ista tu male rñdisti ē pos
sibilis ḡ p̄t̄ se qui ex aliquo posi
to possibili be: ne cōcessō ḡ non est in
cōueniens q̄ intra t̄ps cōcedere eā
vt quia hec esset posita tu cōcedis

duo cōtradictoria sibi iūicē dīcē
tia: pt̄nēs eis q̄ tu male rñderes i
tra t̄ps obligatiōis s̄ nō et t̄pus.

Hjs p̄missis rñdet ad ratiōes
prius fc̄as. Ad p̄mā cū arguitur
de^o ē ḡ homo ē asin^o: negatur o nā si
cut p̄us z ad p̄barlōnē concedit
q̄ ibi arguitur acōuertibl̄ ad con
uertibile et q̄ o nā est bona et con
cedenda q̄cie nscūqz tñ ip̄sa p̄opo
natur negabit vt dictū est i quin/
ta cō^one et q̄ bñ negatur p̄z p̄ itiā
cō^one. et si dīca tu negas o nāiam
ncciam ḡ tu male rñdes concedē
di ē o nā et cōsequēs vi p̄z ex p̄ba/
tiōe sexte cōclusionis. Alter et for
te meli^o negat aīs sc̄ q̄ nego o nā/
tiā nccia qr ip̄a est falsa et ipt̄nēs
Et si forte dicat sustinendo p̄inam
viā cedat t̄pus obligatiōis z or i
tra t̄pus negasti o nāam ncciam ḡ
male rñdisti. Rñdet fm veritatē
negādo aīs qr hec p̄ia fm verita
tē iūira t̄ps non erat cōcedēda: imo
non valebat et ideo negauit eā con/
cessi tñ eam eē nccia quia h̄ erat se/
qns. Ad sc̄dam qn̄ dī hec est vera
homo ē asinus ḡ hō est asin^o negat
o nāet ad p̄fm in p̄ntis qd sit dīc
dūpat̄ ex p̄us dicēs. Ad cōfir^o
nē qn̄ dīcīt hec est s̄a homo est asin
us ḡ ql̄tēcūqz per eā siḡtūr ita ē
cōcedit ista consequētia et negat
ista q̄ p̄cise siḡt hōinez esse asinum
nec hoc ē mir quia ip̄sa repugnat
bñ cōcesso s̄isti sic ē sic p̄ eam siḡt
sequitur enī ql̄tēcūqz per eā siḡt ita
ē ḡ nō significat p̄cise hōiez cē asin^o
nū. Si t̄cez arguit aliq̄ ad p̄pōitū

scz q̄ hec debet concedi homo est a
sinus nā ista ppō hō est asinus sigt
hoiem esse asinū p̄cise nec repugnat
bene concessio huic q̄litteris p̄ eas
sigt ita ē q̄r ista ppō est necessaria ḡ
nulli bene concessio repugnat conse
quēcia tenet et aīs declarat quia
hec ppō hō est asin⁹ significat homi
nez esse asinū et non pōt aliter sigre
ḡ hec ē necessaria videlz q̄ ipsa p̄ci
se sigt hoiem esse asinū q̄re ḡna est
bona r̄ p̄ma ps ant̄s p̄s filz. s̄ sc̄da
ps ant̄s declarat q̄r si pōt aliter si/
gnificare ponat in eē q̄ aliter signi
ficet q̄ hoiem esse asinū r̄ ex hoc se
quitur impossibile. quia sequit q̄
non significat iuxta impositioneꝝ
termiorū suoꝝ ergo sequit q̄ possi
bile sit q̄ ipsa significet aliud q̄ ho
minē esse asinum r̄ p̄ m̄s sua oppo
sita ē necessaria scz ipa significz bo
minē ē asinū. Sed oꝝ sic p̄ signifali
ud q̄ hoiem esse asinuz hoc maxie
est eo q̄ iste termin⁹ hō iponereetur
ad significadū tātu q̄tu iste termi
nus rudibile q̄r tūcista ppō hō est
asinus sigret vt vīd̄ rudibile esse
asinū s̄ aduc sigret hoiem esse asinū
num ergo impossibile ē q̄ significz
aliquid aliud r̄ c̄. cōsequēcia patet: r̄
aīs pro p̄ria p̄te p̄tz: et p̄ secunda
p̄te declarat quia tali impositione
facta iste terminus homo sine con/
notatione intr̄seca significaret ru
dibile. ergo supposito q̄ demonstra
tur rudibile hec est vera hoc est ho
mo: tunc arguitur sic hec proposi
cio homo est asinus. significat hoc
demonstrato rudibile est asinus sed

hoc est homo ergo significat homi
nem esse asinum quod est proposi
tum. Ad rationes. Ad prīmam
istarū respondet negando q̄ hec ē
nccā hō est asin⁹ significat homiēn
esse asinū et ad pbationē concedit
q̄p̄a significat hoiem esse asinum
grā argumēti et negat q̄ nō pōt ali
ter significare et cocedit q̄ hec est
possibil⁹ nō ip̄ossibilis hec ppō hō
est asinus significat aliud q̄ hoiez
esse asinū. Si ei iponerefl̄i hō ad
significadū rudibile tūc significa
ret rudibile ē asinū. ergo aliud q̄
hoiem esse asinum. r̄ negat q̄ tūc si
gnificaret iux ipōz tmioꝝ. Ad
sc̄dam cocedit q̄ pōt aliud signifi
care facta t̄li impōe r̄ negat minor
q̄r adhuc significaret hoiez esse ass
num. Et ad pbationē concedit q̄
hec ē vera tali impōe facta r̄ negat
minor q̄r adhuc significaret hominē
esse asinū. Et ad pbationē conce
diat q̄ hec est vera tali ipōe facta
demonstrato rudibili hoc est hō. et
tūc ad argumentū ultra cū dī hec
ppō hō est asin⁹ significat hoc esse
asinum demonstrato rudibili cōce
dit negat q̄ hoc est hō nec hoc est
incōueniens sc̄d̄ doctrinā quartē
cōclusionis. Ad tertiarōe conce
dit q̄ negando eā negauī venū r̄ in
pertinēs et negat consequēcia illa
ḡ male. Et ad regulam dī q̄ debet
sic intelligi q̄ ad om̄e impertinēs
eodem modo respondendum est in
tra sicut extra modo sic sed i ad istā
homo est asinus. Ad quartam
conceditur q̄ hec homo est asinus

B. 17.

est cōcedēda et si vltra arguatur tu
non cōcedis eā. q̄ male r̄ndes conce
do p̄n̄ et ān̄ q̄ me male respōter
intra t̄ps sequit̄ ex bene concessīs.
Ad quācum dicit̄ cedat t̄ps pla
cet et cū vltra arguit̄ ifra t̄ps tu ne
gasti sequēs ex necessario simplicit̄
nego hoc. Et ad p̄bationē elus dicit̄
q̄ optie sequit̄ si deus est hō est
as̄in⁹ et deus est q̄ homo est as̄inus
sed negatur q̄ ān̄ sit una copula q̄
tia n̄ccia. et itez ad p̄bationem illi⁹
us dicitur concedēdo q̄ hec d̄c⁹ est
est n̄ccia sed p̄ma p̄ta conditi
onalis fuit fall̄a et ip̄ossibilis et ne
gat̄ operat̄ cōposita ex conuertibili
bus partib⁹ q̄ nihil valz hec p̄n̄ a
ego ip̄ono q̄ homo est as̄inus con
uertat̄ cum ly deus est q̄ cōuertitur
q̄ stat me nō esse m̄gr̄m imp̄oītio
nis termioz: et ex alio in s̄mili nō
sequit̄ hec sortes est as̄inus ifra t̄ps
fuit imp̄oīta ad signūtūm q̄tū for
tes est rōme et hoc precise q̄ sortes
fuit as̄in⁹. sic non sequit̄ homo est
as̄in⁹ fuit imp̄oītu ad signūtūm p̄
ct̄e q̄tū hec d̄c⁹ est q̄ signūtūm qui
ip̄oītio nō plus fecit q̄ obligare t̄n
dēre ad sustinendū obligatū per
eaz affirmatiue non autē mutab̄is
aliquid in signiōe temioz. Ad lex⁹
tam dicit̄ q̄ illa homo est as̄in⁹ et q̄
libz ip̄ossibil est p̄tīnēs repugnās
vt q̄uis n̄ccia est pertinēs sequēs
sed cōcedit eaz esse imptinentē et in
talib⁹ locis dico intelligo et intelligi
gam q̄ eo est p̄tīnēs sequēs sed so
lū repugnās. q̄ era b̄ non arguit̄
Alio exēpli⁹ de cōplexo incōgruo

imposito cōplexo ut ponatur q̄ illa
oīs sortes currit tātum significet
q̄tū ista de qua ip̄oē admissa quia
possibilis deide p̄onatur hec sor
tes currit si negas v̄l dubitas t̄c
negas vel dubitas v̄l t̄cibile cū sim
pli n̄ccō q̄ male si cōcidas cum ip̄a
nō seq̄t̄. seq̄t̄ q̄ ip̄a ē p̄a et v̄nter q̄ ē
cōgrua qđ nō est ver. Ad istud r̄nr
a quibusdā admitt̄do imp̄oītio et
prop̄osita ista sortes currit nec ne
gant̄ nec cōcedunt nec dubitat̄ quia
incōgrua ē si dicatur conuertitur
mere n̄ccō cōcedunt et negant̄ con
sequētiam ergo est cōgrua nisi ad
das in ante q̄ est cōgrua mō si hoc
adderet̄ ān̄ pro sc̄da p̄e esset fīm.
Aliter dicit̄ alij admissa ip̄oē et p̄
posita ista sortes currit cōcedunt
ea q̄r̄ cōuertit̄ cū n̄ccō et cū d̄c̄ et
q̄ est p̄a cōcedut̄ s̄z negat̄ q̄ ip̄a et
cōgrua p̄n̄ ista nihil valet sc̄dm
ip̄os s̄z re p̄a ambe ille rōnes sunt
defectuose p̄ma enīz eo q̄ negavit̄
istam sortes currit esse congruam
nam si cōuertitur cū p̄onccō est cō
grua specialiter q̄r̄ p̄ tales imp̄oītio
ly sortem posset fieri nomiātūm ca
sus cū noīa sint ad placituz. Alia
autē deficite eo q̄ cōcedit ista sortes
currit cū ip̄a nō sequatur vt p̄t̄ ex
cordatijs iſcō capitulo positio
et extra tempus nō concederetur.
Ideo aliter d̄c̄ admissa ip̄ositiōe et
proposita ista sortes currit nec ne
go nec cōcedo nec dubito q̄r̄ imp̄oītio
tinens et ita ex̄m̄dere et cum di
c̄if q̄ cōuertit̄ cū vno n̄ccō cōcedit̄
tur q̄ est vera necessaria et congrua

quod ciens cūq; tñ pponere non concederet nec negabat nec dubitabat Aliud exemplū imponatur q; deū esse p̄tē tñ significet sicut hec deus est quo stante et admisso. ppo/ nat hec deū est. et arguit et respondeatur sicut ad p̄cedens. de īcōplexo imposito sit tale exēpluz. ponat q; iste termin⁹ a in q̄cuz p̄pone vera significet asinū et in falsa hominē et in dubia significis tñ sicut h̄ dīs iunctū hō vel aliud ab hoie q; ad h̄ missa pponat ista homo est a. si cōcedis cū sit īptinēs sequit⁹ ḡt̄va Et ex p̄nti a p̄ impositiones significat asinū ergo p̄cedendo eam conce do istam homo est asinū si negas cū īptinens erit fāc et p̄nti a per ipositionē significat hoīez ergo negando eam negas istā homo est ho mo vel aliud ab hoie. eo q̄ly a. ponitur in p̄pōne dubia ergo male. Ad istud respōdēt aliqui negando casuz ppter sui īpossibilitatem dicunt enī qđ īplicat qđ tñ non est verū ut postea patebit respondendo. Alij dicunt tales ipositiones non esse admittēdas s; q̄cquid sit de isti s respoſionib; qz min⁹ vidēt sufficiētēs. Alter dicit admissa in positione et p̄posita ista homo est a. negando eam qz īptinēs et extra negaretur: qz extra t̄ps īportat q̄ homo sit hec littera a. qđ est falsuz et p̄sequenter p̄cedo q̄ hec est falsa homo est a. et etiam q̄ a significet hoīem et cum īfertur ergo negan/ do istaz hōest a negas istam hō est homo negatur p̄nā. quia licet istas

cōcedā esse possibilis et conuentibi les ppter īpositiōes tamē nō sūt adinuicēdem p̄positiōes īnūcte Unde licet in p̄mo exemplo hōest asinū et de⁹ est concedebatur cōt uerti tñ semper concedebat ista de us est: et negabatur ista homo est a sinus. Sic in p̄posito licet ly a cōuertatur cuz ly homo. et hec h̄.mo est homo: p̄uertatur cuz ista homo est a tñ hanc homo est hō p̄cedam. et hāc hō est anegabo sequitur alđ exemplū. Impōat a ad significandus om̄e qđ nōest a et solum illud qua admissa p̄ponitur tibi ista tu es a si p̄cedis eaz tu non es a quia a so lum significat illud qđ non est a si negas ḡ sua p̄radictoria enī vera tu non es a cū sit īptinens. Vlta tu non es a ḡ a siḡt te ergo tu es a. Confirmando qn̄tvtrū tu es a vcl tu non es a. si tu es a ḡ a non signifcat te ḡ tu non es a. si autem dīcatur q̄ tu nōes a. qz a siḡt te ergo tu es a. Ad aliud respōdēt alij non admittēdo ipositionē. qz dicunt casū īpossibile et īplicare quo admisso qz non est verū sicut patebit. Alt̄ m̄def admittēdo ipo/ sitionē et negādo istā p̄positaz tu es a quia īptinēs et extra negaret⁹ et qn̄ dicit hec igitur est p̄a tu nō es a p̄ceditur et negat p̄nā qua īscrit⁹ a. siḡt te. ḡ tu es a sicut patet ex cor/ relario p̄mo tertie suppois sc̄di ca/ ptulū. aliud exemplūbi īcōplexū p̄ponit cōplexe īpōatur cī q̄ a signifi/ ciet tñ q̄tuz hec oratio deus est

qua admissa pponitur a si cedēs
g cū a sit ipm̄ens ipm̄ est verum et
ex̄nti ppo ḡ habet subiectū predi-
catū et copulā qd̄ non est verū si ne-
gas vel dubitas tunc negas vel
dubitas istā deus est ḡ iterū male
Ad istud r̄ident aliq̄ nec concedē-
do nec dubitando nec negando a
qr̄ nō est v̄z nec falsum v̄t dicunt
ipi. Et si eis dicas si quisicat tantū
ḡ tu li deus est ḡ p̄uertit cū eo Di-
cūt q̄ non sequit nisi addatur li p̄
positio sic q̄ sit ppo. Alter dicunt
alij h̄c dē a et dicunt q̄ h̄c s̄bc̄m
p̄dicatū et copulā corrdētes i mē-
te et est ppo in mēte et hoc sufficit
sed si cū dictū est an̄ ista r̄missionē
nulla istaz est sufficiēsi deo aliter re-
spōdetur admissa ip̄o cū pponitur
nec cedēdo nec dubitādo nec ne-
gando qr̄ est imptinēs et ex̄ nec cedē-
deretur nec negaret nec dubitaret
Et cū dī a r̄acitū cū li dē est con-
cedit. r̄c. Cōcedit et q̄ ē ppo p̄im̄
positionē et cōcedit si pponatur q̄ est
semp̄ v̄a q̄ c̄iēscūq; in ip̄a pponeret
r̄ndebitur ad ip̄am v̄t p̄us. Aliud
exemplū ip̄onat a ad significandū
tm̄ ḡtū ppo v̄ua istaz duarum rex
sedet nullus rer̄ sedet et lateat te
q̄ istaz sit v̄a q̄ admissa pponitur
ibi ista scis a esse v̄u si negas o tra-
tu scis q̄ a est ppo v̄era p̄im̄positio-
ne factā ḡ scis a ē verū sib̄ arguit
si dubitas si concedas cōtra nullā
istaz scis ess̄ v̄era v̄emonstrando
istas duas rex sedet nullus rex se-
det a est altera istaz ḡ a nescis ess̄
v̄u r̄ndet admissa ip̄o cedēdo ista

tu scis a esse v̄ez ad ip̄obationē
dī qui cōqd̄ sit de fitate p̄missari et
clonis tñ vltia v̄na non valet. qr̄
ibi arguit a sensu diuiso ad sen-
sū cōpositū fīm̄. Ulexest tñ q̄ poss̄
minor negari eo q̄ est imp̄tinens
et extra negaret. Aliud exēplū signi-
ficer a alteram istaz dē est r̄hō est
asim̄ te sciēte et si rei veritas q̄ si
gnificet istaz dē est s̄z hoc lateat te
tunc pponat ista dicēdo a est s̄z s̄z a est
hō est asim̄ p̄te dubiū ḡ hō est asim̄
nus est v̄u v̄na p̄z tāns p̄ p̄ma p̄te
patz qr̄ cōcessa est et p̄ sc̄da p̄te du-
biū ḡ v̄ns non debet negari si ne-
getur arguit sic a nōest̄n p̄ cōcessū
et a est ista dē est p̄ te dubiū ḡ ista
dē est nō est v̄a v̄na p̄t̄z cuzans sit
dubiū n̄ debes ne gare v̄ns Si du-
bitas arguit istā deus ē scis ē v̄e-
ri ista dē ē est a ḡ scis a ē verū et
v̄tra ḡ n̄ dubitas a esse v̄u. Itē si
dubititas a ē v̄ez tūc arguit sic tu
dubititas a ē verū fed v̄tra hō est
asim̄ ē a ḡ hō ē asim̄ dubitas es-
se v̄ez v̄ns nō est cōcedēdum et tñ
v̄na est bona Et an̄s ē dubiūeo q̄
q̄libz p̄s cius c̄tib̄ dubia Ad istd
dī sic admissa ip̄o dubitādo hanc
a c̄ fīm̄ ad ip̄obationē cū dī dē ē
scis esse v̄u cedēta dubitaturb̄
q̄ dī deus ē est a t̄ v̄silz ḡ scis a esse
fīm̄ et negat v̄na q̄ ifertur scis a es-
fīm̄ ḡ nō dubitas a esse v̄ez qr̄ ibi
arguit a sensu diuiso ad sensu cō-
positum et talē v̄nam nō oport̄z va-
lere Ad sc̄dam cum dī dubitas a
ess̄ v̄ez et hec deus est ē a dicitur

negando illā copulatiū tāq̄ flām
pcedit tñ q̄ qualibet ptez dubito
sed totā copulatiū n̄ dubito īmo
scio eam esse flām q̄ supposita scia
hui⁹ deus est q̄ hēs sc̄da pars itere
mit p̄mā seq̄t̄ enī scis deū esse fū et
deū esse ē a ḡ scis a esse verū et ultra
seq̄t̄ ḡ nō dubitas a esse vez. H̄ re
plicatur sic a scis esse vez ḡ a n̄ du
bitas esse vez. p̄na p̄ q̄ arguitur
ab affirmatione ip̄i⁹ sc̄re ad nega
tionē ip̄i⁹ dubitare q̄ p̄na ē bonar
a n̄s ē tibi dubium ḡ a n̄s nō ē a te
ne ḡadū nec et̄ a te concedendū eo
q̄ ante concessisti q̄ dubitas a esse
vez ḡ ē tibi dubiu⁹ et ex p̄nti hēs
dubitare hanc cōpositā a dubitas
esse verum et ex p̄nti hēs dubitare
hanc copulatiū ip̄ossibilem. sc̄z a
scis esse vez et dubitas esse verum.
Hāc rōnē multi multuz p̄oderant
tñ mihi facili⁹ v̄ solutiōes. s̄ tñ
p̄ solutione ei⁹ p̄mittitur q̄ in h̄ ca
su hec ē flā et negāda a dubitas ē
vez q̄ seq̄t̄ nullā istaz demon⁹
stratis istis duab⁹ deus ē et hō ē
afin⁹ dubitas esse fū et a ē altera
istaz ḡ a nō dubitas esse vez p̄mis
sesunt note ex casuz p̄nam scis esse
bonā nam a n̄s dēs cōcedere et suū
oppositū negare p̄ h̄ m̄r ad rōnes
dubitak a n̄s a scis esse vez et cōce
dit p̄pō q̄ ifert̄ ḡ a nō dubitas esse
vez et negat q̄ a n̄s eius non ē a te
concessū v̄t̄ iaz p̄batū ē et cum dicis
tu corcessisti istā tu dubitas a esse
vez cōceditur a n̄s s̄ hec p̄na non
valet tu dubitas a esse veru⁹ ḡ tu
a dubitas esse vez quia arguit a

sensu cōposito ad sensu diuisu quā
p̄na nō op̄z valere et si dicat a nō
dubitatis esse veze ḡ a scis esse verū
vel a scis esse flām cōcedit p̄na et cō
sequies / sc̄z disiūctia q̄libz tñ ps c̄
dubitaz scio enī q̄ a ē altera istaz
qua p̄nā scio esse verā et alias falsa
sam q̄ ppter a scio esse vez vel esse
falsū dubito tñ quālibet disiūcti
ue p̄tem eo q̄ nescio q̄ istaz dūrū
dictaz ē a et hāc r̄missionē puto suf
ficiētē si bene iſpiciat. H̄t ali
ud exēplum et vltimuz q̄ ad istud.
Imponat a q̄ sit nomē tuum si pri
mum a me tibi positiū fuerit falsuz
et nō aliter deide p̄pono tibi istaz
tu es a si cōcedis cū sit iſtinens se
qui⁹ q̄ ē ibi s̄a ḡ p̄ ip̄ositionē a nō
ē nomē tuū ḡ tu nō es a ḡ si conce
dis tu es a sequit̄ ḡ tu nō es a si ne
ges cū sit iſtinens sequit̄ q̄ p̄mum
ame tibi p̄positum sit falsū et ex cō
sequēti a et nomen tuū ḡ tu es a si
dubitaz primū a me tibi p̄positū
nō ē falsuz ḡ a nō ē nomen tuum ḡ
tu nō es a. R̄idetur facile admittē
do ip̄oem et negādo istaz p̄positam
tu es a. q̄ iſtinens et extra negaret
et ultra p̄ceditur q̄ prīmū p̄positū
est falsū q̄ a est nomen tuum sed ne
gatur p̄na q̄ infert̄ a est nomē tuuz
ḡ tu es a sicut a n̄ est negata.

q̄ **WANTŪ** ad tertiuvi⁹
dēdū ē de p̄oē
simplici. i. n̄ ip̄oitiua H̄t p̄m exēm.
t̄l̄ p̄pono tibi istā nihil ē tibi p̄oītū
q̄ admissa quia possibilis p̄ponit
ista aliquid est tibi posituz si con
cedas concedis oppositū admissi

ergo male. Eodem modo arguitur si
dubitas oppositum admissi. si ne
gas **L**o^tra ego posui tibi istam nihil
est tibi positum ergo aliquid est tibi/
bi positum. Aliud exemplum est po
no tibi uta tu non es homo qua ad
missa p^rpmā regulam. quia possibi
lis ppono tibi istam tu aliquid ad
mittis si concedis vel dubites co
cedis vel dubitas repugnas posi
to. sequitur enim tu non es homo ergo
tu nihil admittis. si negas contra
ego posui tibi istam tu non es homo
tu admisisti ea ergo tu aliquid ad
mittis. Aliud exemplum pono tibi
ista tu non es obligatus ista admis
sa quia possibilis ppono tibi istaz tu
es obligatus. si concedas vel du
bites concedis vel dubitas oppo
situm posito. ergo male si negas co
tra quia ego posui tibi istam tu non
es obligatus et tu admisisti eam ut
notum est ergo tu es obligatus.
Ad ista tria exempla et consimilia
respondent quida non admitten
do postea. dicunt enim p^rregula non
omne possibile esse admittendum
sed solum quoniam est positioni repu
gnans nec admissioni nec eis simili
et ppter hoc dicunt quod p^rmitu exēpluz
non est admittendum; quia repugnat
positioni. **S**ecundum quia repugnat ad
missioni. **T**ertio quia repugnat eis
similis. **S**ed quia hec missiones sunt fri
uole et potius fugitive in hac arte
quam sufficienes. ideo dicunt aliter ad
pdictas obiectiores. Ad p^rmitu dicitur
admittendo positum. Et cum pponit
tibi ista aliquid est tibi positum ne

gatur ista. quia est impertinēs repu
gnans ad p^rbationē ego posui tibi
istam nihil est tibi positum. pote dici
vno negando minorem. eo quod ista p
ositio non est aliquid. sicut nec aliquid
alia propo est aliquid. quia non est vnu
sed quia non oportet in sc̄ientia logicali
ita stricte loqui de quidditate rey
rum seu extiū. igitur proceditur mi
nor et negatur maior cum dicatur ego
posui tibi istam nihil est tibi posi
tum: quia repugnat posito. non enim
stant simul nihil est tibi positum;
et ego posui tibi istam nihil est tibi
positum et si dicatur negas negas p
tineno sequens. ergo male p^rna te
net et aīs p^r. quia ista aliquid est ti
bi positum est pertinens sequens ex
obligatione et illa negas respon
detur iuxta illud quod dictum est in fi
ne secundi capituli. scilicet quod r^undes
intra tempus obligationis non tenetur
sustinere nisi obligatum et p^rna ex il
lo. obligationem autem et admissi
onem non tenet sustinere quod autem
nego obligationē bene verum est.
et quod nego p^rtinens sequens obliga
tioni. Nechoc est inconveniens.
quia p^rtinentia obligationi et admis
sioni aut eis simul per impletitudinem
sunt concedenda: nec ad ea sustin
nenda tenetur obligatus. et ideo ra
tio non includit. Ad secundum r^undetur
admissa impositione negando istaz
posita tu aliquid admittis. quia re
pugnat posito licet p^rtinens sit ad
missioni. Et ad p^rbationē dicitur ne
gando illam cui dicas posui tibi il
la tanquam repugnantē negatur ista

tu admissisti eam nec hoc est in cō/
ueniens iux. d̄cā negare pertinens
admissioni. Cōformiter dic: t̄ ad f
cūlum admissa īpositiōe ne gādo
istam p̄positū tu es obligat⁹ q̄ re/
puñat posito et cū dicitur ego po
suī tibi ista tu es obligatus negat
tāq̄ repugnās posito deditur n̄ q̄
ista tu es obligat⁹ ē p̄tinēs sequēs
obligatiōi et admissiōi s̄t tale ne/
gare nō est īconueniens vt dictum est
Aliud exemplū: ponat tibi ista oī/
nis homo currit: q̄ admissa p̄ponat
tibi tu curris si cōcedis: concedis
fām et īptinēs ḡ male si negas
p̄pone tibi ista tu es hō si cōcedis
co:cedis repunās patet h̄ quia op/
positū sequitur: seq̄t enī oīs hō cur
rit tu non curr̄ ḡ tu non es homo
si negas. Cōtra tu negas istam: tu
es homo ḡ tu es homo. Ad istō re
spondetur admissiōe positiū et ne
gādo ista tu es homo quia sequit
exposito cū oppōsito bene negat iūt
deductū estet cū d̄r tu negas istam
tu es homo ista negatur q̄ repugn̄t
Aliud exemplū: ponatur tibi īnīl
in mōte pessulano ista oīs homo est
rome q̄ admissa p̄ponit tibi ista.
tu es romē quia negata quia falsa
et īptinēs vt p̄ius p̄positur ista tu es
hō: si cōcedis deinde p̄ponit tibi ista
tu es romē si concedis: negas et conce/
dis idem. Si negas īspa sequit
exposito cū accesso ḡ debet concedi
p̄ regulā. aīs patet sequit enī oīs
hō est rome tu es hō ḡ tu es rome
maior enī est posita et minorem cō/
cessisti. Cōtra ip̄a est vera et īptinēs

ḡ male negas q̄ sit īptinēs. pat̄z
q̄ nec lec̄ uitur nec n̄ pugn̄ posito.
Ad istud r̄ū dē: ab aliq̄b̄ ad ītēdo
p̄mū p̄positum et negata ista tu es
rome cuī p̄ponit tibi ista tu es hō
est rome tu es homo ḡ tu es rome
cedut cōlequentiā r̄ū aīo: ē tāq̄ po
sitā et minore tāq̄ veram et concē/
saz et negat istam cōclusionē et di
cūt q̄ nō est mirū in hac arte. quo/
niālic̄ cōedant maiore et minore
totū t̄n aīs nō cōedūt et ideo nō ē
mirū si negat cōclusionē. Ul̄t licet
maior cōedatur tāq̄ posita et mi/
nor tāq̄ p̄ā īptinēs p̄sl̄ t̄n totā co
platiūa ex illis cōpositācē falsā et
cuī sit īptinēs debet negari et sic
istū cōedunt q̄libet p̄tem copulati
ue p̄ se accepta totā t̄n copulatiūa
negant et dicūt cōsequēter totā co/
platiūa esse īptinēt̄ suis p̄tib̄
et opposito cōcederēt̄ vñā disūcti
ūa et negaret q̄libet ei⁹ p̄tē seorsū
acceptāl̄ scdm̄itātē licet istern̄ si
de s mult̄ apparcant subtiles et p
babiles non tamen credo q̄ ita de
bet dici et mouet me p̄mo quia hoc
modo dicere est īcē modum argu
endi restituere ḡ hoc mō nō est dīcē
dū īnā tenet. et aīs declaratur q̄
tu nō potes pbare copulatiūam an
cedentē in q̄libet modo silogistico
nisi pbatio q̄libet p̄tē seorsū si ḡ ex
h̄s seorsū pbari non sequitur co/
platiā p̄tē ex h̄s q̄ arguens nō
potuīt probare copulatiūam aītem.
Consimilatur dīcā arguenti sic con
cedo maiorem per se et minorem p
L.i.

se totātū copulatiuā antem quia
est iptinēs suis pribz negatur et ex
sequēti p̄dusionē et sic nō poterit
aliquis arguendo sillogistice pba
re. Confirmatur idē sic qz sic dicētes
habet h̄nter cōcedere ḡnāz aliqz eē
bonā et cōcedere totū aās et negar
ḡns g nullus modus arguēdi con
cludz. ḡnā nota est eo qz adhuc ill
cōcessis nō cōcederē forte ḡns p
batur aās qz istis positis pōat ista
nullus homo sedz. Et similiter ista
nullus hō stat ista nō repugnat pri
me q̄re nō cedit tps obligatiōis pri
me b̄ factio pponiteis ista copulatiā
aliquis hō sedz; et aliqz homo stat
hecē p̄avt notū ē et ipertinens qz
lic̄ qlibet para sit cis pertinēs re
pugnās tñ cū dicā copulatiuā su
is pribus ess: iptinēt sequitur qz
tota copulatiā ē iptinēs et zo habet
cā concedere. Ex qz arguitur ultra
aliquis hō iedet et aliquis hō stet
g aliqz homo sedet cōstat qz habet
cōcederē aās et consequētuā eē bo
nā et pb atum est qz non possiunt eis
imēte dissentire: cū ar̄ uitur a tota
copulatiā ad alterā ei⁹ prem: tñ ha
bet ne gar: ḡns eo qz repugnat posi
to. Quarto pb atur idē sic quia co
pulatiā nō si gnificat aliud a suis
pribz p̄odz istātī concessis et zo p
ribz copulatiue concessis pro eo q
dem instanti concedenda est copu
latiua antecedens patet qz in arte
obligatoria p̄es sc̄o: sū accepte cō
cessē dicit̄ cōcedi pro eo dem istātī
vt dicit regulat̄ p̄ omnes r̄nſiones
debet fieri ad idem instantis ergo in
arte obligatoria copulatiua est p̄

tinens suis pribz seorsum cōcessis
qua propter dimissō mō predicto
r̄ndet aliter adittēdo p̄mū propoi
tum et negando istā p̄posita tu es
rome qz iptinēs et ex negare t̄
sequēt ne zādo istā tu es homo tā
qz repugnans nā ei⁹ opp̄stū se qui
tur ex p̄posito cū opposito bñ neḡt̄
Un lic̄ imēdiata p̄posita fuisse cō
cedēda qz iptinēs et etiā p̄a tñ p
posita in tertio loco in quo p̄ponit
est pribz repugnās et neganda fm
argumentū sat̄s adductus et hec
de isto exemplo. Aliud exemplum
pono tibi istam aliqua res non est
qua admissa propono tibi istam o
nis res est si ne ges v̄l dubites: ne
gas v̄l dubitas nccm simpliciter g
male. Si p̄cedis: concedis oppo
sitū positi. Aliud exemplum ponō
tibi istā tu diff̄s a ch̄mera qua
admissa propono tibi istā ch̄mera
est si ne zās. contra ipsa sequitur ex
posito. si concedis vel dubitas cō
cedis vel dubitas impossibile sim
pli:ter. Ad ista r̄n̄r eodem modo
non admittendo posita eo qz sunt
impossibilita p̄muž qz sua opposita
est nccia s̄z ois res est et secundū qz
infert chimeraz esse ex eo qz est vna
exponētiū modo illa ē simpliciter i
possibilis modo talia non sunt ad
mittendavt dictum est prius sepe
Aliud exemplum ponō tibi istam
homo est asinus est tibi positi et a
te cōcessam quia admissa qz possibi
lis pono tibi istā homo est asinus
si cōcedis: cōcedis impossibile sim
pli:ter. et p̄pter possibile possum
g male. Sile arguitur si dubitas

vel negas cōtra omne tibi positiū
et a te cōcessi est a te concedendum
homo est asinus est tibi positiū et
a te admissum ergo est a te cōcedē
dum. maior p:z per scđaz regulam
et minor est posita. Ad istud r̄mēf
admittendo positiū et negando
hanc ppositam homo est asinus et
improbatur sic. omne positiū et
a te admiss: m est a te concedendū
concedit maior. et etiam minor cū
conclusionē scilicet q:ly hō est asinū
nus est a te cōcedēda īmō hoc se
quitur ex posito. Et si dicatur hō
est asinus est ate concessa et tu ne
gas ipsam ergo male: ergo homo ē
asinus negatur ḡnāt patet per p
dicia: et si dicatur homo est asinus.
est ate concessa et tu negas ipsaz er
go tu male respōdes conceditur cō
sequētia et aīs infra tēp obligacō
nis nec hoc est incōueniēs. Aliud
exēplū sit r̄civeritas q:tu sedes et
pōatur tibi ista tu es rome qua ad
missa propono tibi ista tu es rome
et tu sedes. si negas negas copula
tiūam cuius quelsbet pars est a te
cōcessenda ergo male ḡnā tenet et
aīs patet quia prima pars est tibi
concedenda quia posita et secida
quiāvera et p̄tinet. Itē si ncgas
pponitur tibi ista tu sedes si negas
negas verū et p̄tinet ideo cōde,
modo arguitur si dubitas. Si cō
cedas. contra tu non es rome et tu
sedes sed tu es rome ergo tu non se
des ḡntia est bona quia arguitur
a tota disiunctiua et cōcessio posita

nor proposita est si autem copulati
uam primam concedis vel dubi
tas cōsumiliter arguitur si eam con
cedis. contra tu concedis falsum
et īmp̄tinenſ ergomale. aīs patet
quia copulatiua illa est falsa p: o h
prima parte et est īmp̄tinenſ ut
notum est. Ad istud respondetur
admisso posito negando copulati
uam sc̄z hanc tu es homo et tu se
des q: falsa et īmp̄tinenſ ut de
ductū est. Et ad p̄bationē isti⁹ cū
dicitur q: negando copulatiua cui⁹
q̄libet ps est ame concedenda si in
fra tēp arguatur negād illam et
sequet: r̄ne abo scđam parte et q̄
repugnanciu hanc sc̄z tu sedes et
dicā istam ame esse negandam q: a
repugnans pertinens. Si autem
extra temp⁹ arguatur q: infra neg
ui talem copulatiua negabo hoc
et dico q: prima pars nō fuit ame
concedenda nisi quia posita qua
re nec copulatiua nisi in quantum
sequebatur. modo notum est q: ip
sa non sequebatur. verum est tamē
q: si immeadiate post positiū secū
da pars copulatiue fuisset propo
sita eam cōcessisse totam copula
tiūam etiam consequenter conce
ssisse tertio loco propositam post
q:iam tamē copulatiua est propo
sita et bene negata. Secunda ps
eius non est concedenda. et quan
do ultra dicitur: in secunda pro
bationē ppōit tibi ista tu ledis ne
gat illa r̄q̄z repugnās et dīq̄z s̄c
ip̄tinet posito īnē p̄tinet q: pō bñ
posita copulatiuc ate negata et nī

L.ij.

negati ut satis dictū ēp̄us Aliud
exemplū pono tibi istaz tm̄ deus ēsse
deū ē positū q̄ ua admissa qui apol
libilis p̄pono tibi istam deū ēsse de
um ē tibi possum si negas vel du
bitas. negas vel dubitas sequēs
exposito ḡ male antecedēs p̄z q̄ se
q̄t im̄ deum ēsse deū ē tibi possum
ḡ deum ēsse deum ē tibi possum.
ab exclusua ad alterā suaz expo
nendā. Si cōcedis h̄ deum ēsse
deum ē tibi possum et deum ēē de
um ē aliud q̄ tantū deum ēē deum
ergo aliud q̄ tantū deum ēē deū ē ti
bi possum. vltra seq̄t aliud q̄ tm̄
deim ēē deum ē tibi possum ḡ nō
tantum deū ēē deim est tibi posi
tū qd̄ est oppositū positi. 2° admis
so p̄ posito p̄pono tibi istā nihil a
liud q̄ deum ēsse deum est tibi posi
tum qua admissa q̄ seq̄t exposito
p̄pō itur tibi ita aliud q̄ deum ēsse
deum est tibi possum si cōcedas vel
dubitas. cōcēdis vel dubitas m̄le
q̄ vel cōcede duo h̄dictor iavl̄ cōed
vnū et dubitas reliquaz. si negas
h̄ hoc ē tibi possum. demonstrando
hanc tantū deū ēsse deum est tibi po
sītū et hoc ē aliud q̄ deum ēē deū
ergo aliud q̄ deum ēē deum ē tibi
possum. Ad istā r̄n̄t admittendo
positum. et ad p̄mū q̄ in conce den
do hanc deim ēē deum ēē tibi posi
tum tanq̄ seq̄t exposito vltra
concedit aliud q̄ tm̄ deum ēē deum
est tibi possum quia hec deus ē de
us ē aliud q̄ tantū deum ēē deū
et cuz infertur ḡ nō tantū deū ēē deū
est tibi possum negatur p̄nō q̄ de

beret sic inferri ḡ non tm̄ hec p̄pō
deū ē deus ē tibi possum sicut seq̄t
tur aliud q̄ deū ē deus est tibi po
sītū ergo nō tm̄ deus ē deū ē tibi po
sītū Ad sc̄ das cōcedit illa nihil
aliud q̄ deū ē deus est tibi possum
et cū p̄pōitur hec aliud q̄ deus ē de
us ē tibi possum negat illa et ad p̄pō
bationē negat hoc qd̄ ē tibi possum
demonstrando hanc tm̄ deū ē deus ē
tibi possum q̄ hoc repuḡt posito naz
si h̄ ē tibi possum cū hoc sit aliud q̄
deū ē deus ē deū ē aliud q̄ deus ē de
us ē deum ē tibi possum Aliud exemplū
plū sit rei veritas q̄ sint solum tres
hoies in mūndo / sc̄ sortes plato et
cicerō et sedēat tunc p̄pōit ista oīs
hō stat qua admissa proponit ista
sortes stat neganda est illa q̄ falsa
et imp̄tīcēs. dc̄inde illa plato stat
silk et tertia hec cicero stat q̄ etiam
ne. r̄af: et tūc arguit r̄nti sic tu con
cessisti vlem et negasti particularē
quālibz ei⁹ ḡ male. Ad istud r̄nt
facile si sit ex tempus quia q̄nq̄z in
ista oport̄t cōcedere vlem et quāli
bet singularē negare nec hoc est in
cōuenīcēs vt dictū est p̄bus in regla
sc̄di capituli. H̄ si sit intra negat
q̄ negasti quālibz singularē p̄bus
supposita et cōcessa hac tm̄ non
male r̄ndes sed si illa non p̄ponat
q̄ tu male concedis vlem et tu ne
gas quālibz singularē: et nōter in
intra cōceditur q̄ male r̄ndes nec h̄
est in cōuenīcēs. Aliud exemplū sit
rei veritas q̄ taz sortes q̄ plato sit
rome. et p̄ponatur tibi ista tantum
alter isto:uz est rome qua admissa

ppono tibi istavterqz istorum cistro
me et demonstrato per ly istorum sor
tem et platonem si negas esse con/
tra ne gas verum et impertinens g
male. q sit impertinens pbatur q:
nō sequitur notum ē nec etiā ei
repugnat posito qvltqz istoz ē alter
istoz. Sūt arguiti dubitas si co
cedis hvtqz istoz est rome ergo nō
tm alter istoz est rome quod est op
positū positi. Sūtsequitvltqz isto
rū ē rome g tā sortes qz plato cistro
me et vltra scqt g nō tam alz isto
rū ē rome. Ad istud rñdet admitt
endo positū et cōcedo istavtqz isto
rū est rome qz est impertinens et ex
cōcederetur et vltra negatur pñne q
b⁹ infert vterqz istoz est rome g nō
tm alter istoz cistro me quia tā sor
tes qz plato sunt rome g non tantū
alter istoz est rome qz vterqz istoz
est alter istorum vt deductum est i
arguendo nec hoc est incōueniens
nec mirum quia li alter tenetur in
diffinito. Aliud exemplum de pro
positionibus vocatis sūtibus sic ta
le pono tibi exīte in monte pessu
lano istam tu es i mōte pessulano et
tu es in monte sunt similia et illa ad
missa quia possibilis propono tibi
istā tu es i mōte pessulano si negas
negas verum et impertinens codē
mō arguit si dubitas et q sit verū
notū est q sit impertinens patet quia
non scqt tu es in mōte pessulano et
tu es in auione sunt similia g tu es
i mōte pessulano pur pz ex correla
rūs scđi capituli si concedis argu
it sic cōcedis sim et impertinens ergo

male pñna tenet et aīs declarat po
q sit impertinens p̄batum. si pñnto
an q sit falsa pz qñia est sūt s̄ huic
tu es i auione modo cōstat q non
p̄t sc̄ filis illi nisi i falsitate cū icē
nō p̄t esse i diversis locis g sequit
q ipa est fā. Iterum concessa ca p/
ponitur tibi ista tues i auione si
negas vel dubites concedis vnuz
similiū et negas reliquū ergo male
pñna tenet p cōm regula dīcentē
q negat vno similiū debet nega
ri et reliquz et concessovno debet
concedi reliquū si concedis conce
dis sim et impertinens ergo male aīs
p; qz fā cīst vi notum est. q sit imper
tinens p̄t qz nō sequitur tu es i
mōte pessulano et tu es i auione
sunt similia s̄ tu es i auione seu
monte pessulano g tu es i auione
sed nō sequitur deus est et hō ē assi
nus conuertitur s̄ deus ē ergo hō
est asin⁹ qz aīs est simpliciter possi
ble et aīs impossibile. Et intelli
git p. ppōes esse similes in veritate
vt q ambe sunt vere vel in falsitate
vt q ambe sunt false. Ad istud rñ
tur ab aliquib⁹ p̄mitēdo tanqz pro
regula absoluāda impōe similiū
ppōnū q qñcūqz p̄ponit aliqz p
positiones esse similes que non poi
sūt esse similes nisi i falsitate tunc
qñcūqz na illarum ponitur primo
loco illa ē negāda qm falsa exposi
to. Secunda regula cīt q qñcūqz
ponūtur aliquē propositiones esse
similes que nō possunt esse similes
nisi i veritate tūc quecūqz p̄imo
loco ponitur est concedenda quia

et posito sequitur ipsaq. esse verā ex
quibus concludit multas signis
particulares de quibus hēc pro/
pter bācūtatem obliūscit. His
permisso respondetur ad sophis/
ma admittendo posītum et negā/
do istam propoſitam tu es in mo/
te pessulano tutta predictam regu/
lam quia hec propoſitiones nō pos/
sunt eſſe ſimiles niſi in falſitate ut
dictum eſt in argumēto et ideo ne/
gatur q̄ ieliberat̄arum propoſitorum.

Ex dictis patet responsio iſtus
respoſitorum nam iſtra tu es in mo/
te pessulano eſt impertinens et ex /
tra concedetur ideo debes eam
iuita concedere et ex alio ratio q̄ re/
gule ſtarent adhuc ſuppoſitum ea/
rum erat falſum ſculicet q̄ dicte p̄/
poſitiones non poſſunt eſſe ſimiles
niſi in falſitate nā p̄ nouā impoſiſ/
onē p̄t eſt ſunul vere ut noctū ē quā
nouā impoſitionē nō excludit in re/
ſpoſendo. Ideo aliter responderetur
admissio posito pcedēdo iſta ppoſit
tu es in moṭe pessulano. quia vera
et impertinens et cū dī concedit ſi ille
et nō ſequens negat q̄ ipsa eſt falſa
q̄ vera et impertinens qua nō debit
negari et cūpbat negat q̄ nō poſ/
ſunt eſſe ſimiles niſi in falſitate im/
mo per nouā ipoſitionē p̄t eſſe ſi/
miles i veritate et ſi dicatur poſit
ipsas eſſe ſimiles ſic ſignificando ſi
cuit nunc ſignificat tūc quidā hāc
coſcedit ſicut prius tu es in monte
pessulano et quando eis arguit in
pcedē ſimilis et ipoſtinens ergo male
pcedis negat p̄nam niſi addat tu

concedis impertinens et extra nega/
res ſed illud nō videtur mihi ſuffi/
cere quia quicquid ſit de ultima cō/
ſequētia apparet mihi q̄ male cō/
cedunt iſtam tu es in monte pefſu/
lano nam oppoſitum ſequit exp̄ſe
ex poſito nam op̄ime ſequitur ille
ſunt ſimiles in ſigniſiſcando ſic ſic
nūc ſigniſificant q̄ ambe iut falſe et
i de concedit et ſequit iō ille ſunt
falſe et iſta tu es in monte pefſu /
lano ſignificant te p̄ciffe cē in moṭe
peſſulano q̄ habet concedere eo q̄
excluſerunt nouam impoſitionē q̄
tu es in monte peſſulano quare ma/
le fuſt hec confeſſa tu es in monte
peſſulano et ideo male reſpoſdēt et /
dusa noſ ſuſt impoſone admitto poſit
ſc q̄ ſunt ſimiles ſic ſignificando ſi
cuit nunc ſignificat et negādo iſta
tu es in monte peſſulano et cum ar/
guitur tu negas verū et impertinens
nego q̄ licet non ſequit non addēdo
iſte ſunt ſimiles r̄c. ergo tu non es i mo/
te peſſulano tamē optime ſequit
i p̄ ſunt ſimiles et ſignificant ſcdm
impoſitionē tertiam quam ante ha/
buerūt preſiſe ergo tu non es i mo/
te peſſulano ſicut ratio ad hoc fa/
cta concludit et per conſequēs regu/
le iſpōſitorum ſunt vere dum tamen ſe/
per impoſitionē talium ſimilis adda/
tur ſignificando preſiſe ſicut ante
iſtantis obligationis communiter
ſignificabatur. Alind exempliſ
impono iſbi iſtan tibi concludit
et tu negas ſeu nescis iſbi concludi
ſunt ſimilia qua admissa q̄r
poſſibiliſ propono iſbi iſtaſ tu

biconcluditurs concedis concedis
dis falsum et impunitus non sequitur
expositus g mala pna tenet et anis
pro prima pte quod est falsum pte
et q non sequitur pte q no sequitur tibi
biconcluditurs et tu nescis tibi con-
cludi sunt similia ergo tibi con-
cluditurs neges tunc propono tibi
istam tu nescis tibi concludi si co-
cedis contra tu negasti ei p silem g eas
habes ne gare si negas pponitur tibi
tertia tu nescis tibi concludi hies
eam cocedere q negasti ei ad coriu
q excessa arguit sic tu scis tibi con-
cludi g tibi concludi qd e tra illud
qd tu negasti. Ad istud rur sicut
ad pcedes admissio positio negando
istam ppositam tibi concludit qd
impunitus et extra negares et cu pponit
tibi ista nescis tibi concludi excedit
et cu arguit q tu negasti ei p sile con-
cedit et cocedit q ea hies negare et
si dicat g male mides conceditur
pna et anis itra pte nechoc e ioue-
niis q sequit exposito cum bftis
cesso. Si si dicat ponendo positum
sic ponat q illa tibi concludit et tu
nescis tibi concludi sicut similia sic
significando precise sicut semper an-
te hoc instans obligatio coeteri
significabat. Lunc rindetur ponen-
do q ille ppdes se habent sicut anis
et oppositum anis de enioppositus
but tu nescis tibi concludi scis scis
tibi concludi seqit ei g tibi concludit
et negat q oppositum anis sit simili
si anis sit simili opz anis esse am ei sic
due ad corie essent sili vel falsa.
Un sequitur q ille due sine noua

imposito no pnt esse similes: nisi
in veritate. Ad istas ppotem tibi
concludit q concedendo negat q
sii impunitus imo sequitur posito.
Sequit illa em signo sicut em
significabat sur similia ergo abe vere
sii sicut dicti est. Et sequitur vlera
ista est vera tibi concludit et signifi-
cat pccise tibi excludi ergo tibi ex-
cludit. et pte scdi paro antis q signi-
ficat coeteri sicut ante tempus obli-
gatio signabat et tibi significabat pccise
tibi concludi. Aliud explm pono
tibi istam anis et oppositum antis sicut
similia sic signo sicut nunc pccise
signat qua admissa quia possidit p
ponit tibi ista homo est binibus ne-
gida est q falsa et impunitus et un
possibilis. dein ista null homo est
equi si negas ut dubitas: neq; ut
dubitas necessarium simili g ma-
le si cocedis: contra ipsa est similia
hunc homo est binibus quia negavit
ergo male mides assutus probatur q
oppositum antis et pccis sicut modo
iste due e habent sicut oppositum
antis et antis. sequitur enim homo est
equi g est binibus qne sicut nullus mul-
lus homo e equi et adictoria antis
et illud adictoriu nullus vltis habet
se cu pnt sicut oppositum antis et
antis. Ad istud rindetur admissio
positio negando ista homo est binibili
lis et concedendo hanc nullus ho
est equus et negatur q illa sit simili
hunc homo est binibiliis. Ad proba-
tionem cum dicitur q ipse habet
sicut oppositum antis et conse-
quentis etiam conceditur q op
L. lliij

positum āntis et consequentis sūt similia et negatur āntia cum inseratur ergo hec sūt similia quia ex in / diffinitis nihil sequitur. Et si peta tur qđ dictū est ante: qđ oppositū āntis et āntis possit esse similia de q̄bus hoc intelligit̄ r̄ndetur qđ hoc intelligitur de ānte et ānte inter q̄ nō est mutua āntia et imponendo positū ponit̄ v̄lis hec scilicet om̄e oppositū āntis et āntis sunt similia ista debet admitti: et v̄ltra debet negari ista: homo est equus et nullus hō est equus et oppositū āntis et āntis et v̄ltra debet negari eāē qđ h̄ repugnat posito sine noua īpositō: terminor qđ oppositū sequit̄ om̄ne oppositū āntis et āntis sunt similia et iste p̄pones sign̄ sicut ante t̄pus obli gat̄is cōtex sign̄bant qđ ip̄se non habent se sicut oppositū āntis et āntis et v̄ltra sequit̄ qđ non sunt quia significat̄ ead̄ retēta si sūt habet se tanq̄ oppositum āntis et āntis. Aliud exemplū sit rei veritas qđ nullus grammaticus sit: et ponat tibi ista nullū grammaticum esse et deum esse concedi ab aliquo grammatico sūt similia: et sign̄t eod̄ modo precise qua admissa qđ possibl̄is deinde p̄ponatur tibi ista nullū grammaticus est concedenda est ex casu quia vera et impenitens deinde p̄pono tibi ista deū et concedit a grammatico hāc debes cōcedere qđ cōcessisti ei silent deinde p̄pono tibi istaz aliquid grammaticum est: si cōcedis cōce de dicitoria: si negas cōtra tu negas sequies ex cōcessio ḡmale āns pat̄z

qđ optime sequit̄ deū esse concedit ab aliquo grammatico qđ aliquod grammaticū est. Si dubitas: dubitas vñ dicitoriū et negas reliquū ergo male. P̄:o solutione isti⁹ est notādū qđ ans et oppositū sequit̄ illius non possit esse similia nisi ī falsitate da em qđ sūt similia in v̄ritate sequit̄ qđ āns sit verum eo qđ ans est v̄er et cū hoc suum oppositū est v̄er: qđ contradic̄to: ia sunt simul p̄a. Sed o notād̄ qđ ille due nullū grammaticum esse et deū et esse concedi ab aliq̄ grammatico habet se scut āntis et oppositū āntis na ista deū eāē concedi ab aliq̄ grammatico ī fert aliqd̄ grammaticue eāē cui⁹ dicitoriū consequēs ē nullū grammaticū eāē ex q̄bus: seq̄t tertio qđ ip̄sa nō pos sūt cēsimilia nisi in flūtate per hoc ad argumētū admittitur posītū et īmpta p̄imā regulā quecūqz istarū p̄imō p̄:oponit negatur taq̄ p̄t̄ h̄ nens repugnans sequitur em ista sunt sine noua impositione similia ergo ambe sunt false et sequitur v̄l tra hec est falsa nullū grammaticū est et ipsa p̄cise significat nullū grammaticum esse eo qđ non est facta noua impositio per p̄tū ergo ali quod grammaticum est quare ista p̄ posita nullū grammaticum est: est pertinens repugnans: quia op̄ p̄p̄ta est sequens ut probatum est Aliud exemplū pono qđ antece h̄ dens et oppositum consequentis sūt similia exclusa om̄ni noua impositio ne qua admissa propono tibi istam nullus deū est negāda

est fā et imptinens deinde propono
istam hō animal si negas aut dubi-
tas negas aut dubitas necessariū
si cedis ut tu negasti ei⁹ silēm ḡ
et istam debes negare ḥnā est clara
āns p; qz negasti istā nullus deus
et illa ē opposita cōsequētis. Ed
istam sequitur hō ē aial ḡ deus ē
mō positiū ē āns et oppositū cōseqn-
tis esse silia. Ad illud mīr faciliter
admissio positiō negando istam nul-
lus deus ē et cōcedēdo illā oīs hō
ē animal cum dicis qz negata ē ei⁹ sū
silis neqz hoc qz sū et imptinēs
qz sit sū notū est qz sit imptinēs p;
qz non sequitur āns et oppositum
āntis sunt silia s; hec sūt āns et op-
positū āntis ḡ hec sunt silia qz ex in-
diffinitis nihil sequitur si variaretur
casus ponendo qz oē āns et opposi-
tum sui āntis sunt silia sine noua
ipōe tūc admittit casus et negatur
supposita veritate illius oīs hō est
aial hec hō ē animal et nullus deus
ē omē āns ē oppositū āntis et ex
ānti concessa qz ipsa sunt negatur
istam ḥnām esse hō est aial ḡ deus
ē ergo silia non sit tūc ista nullus
deus est ē non opposita āntis et qz
bene sic dicatur p; qz s; āna ista ē
et iste sūt tunc exclusa noua impo-
sitione ali⁹ quod āns et oppositum
sequētis nō sunt silia cū ista sine
nōl. aī ipōe nullo mō possunt esse
similia et si dicatur quō dictū p̄c
dētis exempli dēbet i⁹ intelligi cū
dicis qz āna et oppositum āntis pos-
sunt esse similia in falsitate dicit qz
hoc intelligit vbi ex opposito cē se

quētis nō sequitur āns mō ex ista
nullus de⁹ ē qz n̄ ē opposita sequē-
tis seq̄t antecēs qz ex īpossible se
qz dīlibet qz ista regula non habet
locū in p̄posito. Uel aliter et meli⁹
dicis qz ista regula hēt veritatē vbi
sequēs ē contingens mō ista hō ē
aial vt hic supponit est necessaria
qz siue sic siue non. non valet ad p̄
positū perscrutari quare non ad p̄/
sens. Aliud exemplū ponatur
tibi cōcludit et te nescire tibi con-/
cludi et tu sedes esse similia et sem
per excludit noua impositio qz ad
missa qz possibilis deinde pponat
tibi ista t. u sedes cōcedenda est. qz
vera et imptinens deinde istam ti-
bi concluditur hec est falsa et impti-
nens quare neganda ē deinde istā
tu nescis tibi cōcludi hec etiam te
bes negari p̄batio qz cum hec tu se-
des et hec tibi concludit et hec tu
nescis tibi concludi sunt silia et cō/
cessit hec tu sedes concedi debet
qz ista tibi concluditur et tu nescis
tibi cōcludi sunt silia ḡ cu⁹ negasti
hanc ipaztib⁹ cōcludit negare ha⁹
bes hanc tu nescis tibi concludi qz
negata pponit sua ḥdictoria tu
scis tibi concludi concedenda qz ē
opposita bene negati deinde hec
tibi concluditur si concedis idcm
concedis et negas si negas negas
sequens ex concessō sequit tu scis
tibi concludi ḡ tibi concludit Hic
pot. responderivno modo provt
noua impositio excludatur solum
a p̄positiōnibus totalibus sic qz
ille precise significant sicut ante et

scdm primâ ipositionem significat
bat qm admittendo possum et ne
gando hanc tibi excludit qz flâ et im
pertinens ut notuz ē. qz nō sequit
tibi excludit et tu nescis tibi exclu
dit sunt similia et tu sedes ḡ tibi exclu
dit qz stat q ille due imponat rā
tu qz tu hec oratio hō currit et iūc
sunt similes isti tu sedes et tñ non
ppter hoc seqꝫ q tu ad metham vi
argumentor deduceris et cōcedit
hec tu nescis tibi excludi cōeditur
tñ q ipa est vera et ultra ḡ negas ve
rū et imp̄inēs p̄t cōcedis iferat q
male r̄nderes itratps. Aliter dici
tur p̄t noua im̄p̄ totaliter et a to
tis et a partib⁹ pp̄om que ponunt
esse similes excludatur prenotando
q ille p̄nt esse similes in veritate ut q
ambae sint vere et in falsitate ut q
ambae sint false. Et ideo cū p̄ponit
ista tu sedes excludit qz vera et im̄
p̄tinēs et ultra cōcedit ista tibi ex
cludit 3º loco p̄posita quia est p̄t i
nens sequēs nā bñ sed qz ista sunt si
milia et hec est vera tu sedes et hec
est vera tibi concluditur et tu ne
scis tibi concludi et ultra sequit
ipsa sunt similia et nulla est facta
impositio noua ergo hec est vera ti
bi concluditur sicut in alio exemplo
similius fuit reductum sed si 2º lo
co p̄poneretur ista tibi concluditur
neganda est quia falsa et imp̄eti
nens et deinde etiā neganda esset hec
tu sedes qz repugnat qm ut patet
intuenter diligenter. Consequen
ter videndum est de propositioni
bus vocatis dissimilib⁹ et sic soluz

exemplum tale pono tibi istam an
tichristum esse et antichristum cur
rere sunt similia et dissimilia qua
admissa propono tibi istam antich
ristus est neganda ē. quia falsa
et imp̄etitia quia negata prepo
no tibi istam antichristus currit.
concedenda est ex quo sua sibi dis
similis est negata nam negato uno
dissimillium concedendum est reli
quum deinde propono tibi istam
antichristus est si concedis idem
concedis et negas si negas ergo tu
negas sequens ex concessu sequit
enim antichristus currit ergo an
tichristus est. Ad istud respon
detur supponendo quod in pro
posito semper sit exclusa noua im
positio admittendo possum dein
de concedo istam antichristus est
et dicitur q ipsa est pertinēs seqꝫ
q sic declaratur quia sequitur ipa
sunt dissimilia exclusa noua im
positione ergo ista antichristus est est
vera et alia scilicet antichristus cur
rit est falsa nam si esset vera illa an
tichristus est cum ad eaz sequitur
et sic essent similia modo arguitur
ultra hec est vera antichristus est
antichristus currit precise signifi
cat antichristum esse eo q in p̄o
posito est noua impositio exclusa
et o antichristus est quod fuit co
cessum. Unde p̄o regula est tenet
dū q quando p̄o opositiones ponu
tur esse dissimiles si una sit seqꝫ
ad aliud dummodo noua impositio
sit er. lusa q m̄s cedat et an̄s ne
get vbiqꝫ ponat mō ista itixps

est est consequens ad istā antichrī
stas currit quare ipsa est concedē
da et alia neganda sed sic non esset
si neutra earum sequeretur ad ali
am quia tunc ad primā respōden
tē debet scđm sui qualitatē et con
sequenter ad scđam partialiter ad
p:opositū et intelligitur totum di
ctum sine noua impositione autē
termini significēt sicut an̄ coiter si
gnificabāt qz non volo aliud itelli
gi nisi qz te ec̄ in mōte pessulano tu
nescis tibi cōcludi significēt p̄cise
te nescire tibi cōcludi et hec de p̄cē
simplici et p̄ dñs de 3° articulo qrti
capituli.

¶ **NĀTŪ** ad qrtū articulū
videndum ē de
aliam specie sup̄pōis / scilicet de posi
tione cōposita que ē qñ ponit p̄pō
ypotetica et sit p̄mūz exemplūz qz po
nitur aliq̄ copulatiā / sc̄z de posicōe
diuncta tale pono tibi istam ex̄nte
in rei p̄itate qñ null⁹ hō currit om̄is
hō currit et nihil est tibi positum qz
admissa p̄pono tibi istaz tu nō es
obligatus cōdēda v̄z. qz sequēs ē
sequit̄ c̄ iñ hilē tibi positū ḡ nō es
obligatus deide p̄pono tibi istam
oīḡ hō currit si negas ne gas pertī
nēs sequis si cōcedis cōcedis fīm n̄
obligat̄ ḡ male. Hic aliq̄ r̄ndent
nō admittendo positū co q̄secūda
pars repugnat admissiōi f̄ h̄ nihil
ē ad p̄ns n̄ cum copulatiā sit me
re possibilis ipsa deb̄ admitti Et
ideo admissa ea negando p̄positam
tu non es obligat̄ qz i p̄a non se qz
nō enī seq̄t̄ nihil ē tibi positū ḡ nō

es obligat̄ qz p̄esse obligatus per
aliā sp̄cū obligatiōis qz per positi
onē et si imposito adderef qz nō eēs
obligatus per aliā sp̄cū qz p̄positio
nē tunc cōcederetur ista p̄posita
omnis homo currit quia sequitur
ex posito et cum dicitur tu conce
dis falsum non obligatus conce
ditur hoc tanq̄ sequens ergo ma
le placet antecedens et consequen
tia intra tempus. Aliud exemplū
pono tibi istam sortes currit et sit
rei veritas qz se deat et nulla copu
latiua est tibi posita qua admissa
propono tibi istam sortes currit
concedēda est quia sequens deide
hāc tu nō es obligatus ista ē seq̄ns
ḡ cōcedēda seq̄t̄ ei nulla copulatiā
ē tibi posita et ego non posui tibi
alid qz copulatiā ḡ n̄ es obligat̄
ḡ cōcessa ē illa iterū pono tibi istam
sortes currit si neges idē negas et
cōcedis si cōcedis cōcedis fīm n̄ ob
ligatus ḡ male r̄m̄ admisso posito
cōcedendo hanc p̄positam sortes
currit et negādo hanc tu nō es ob
ligat̄ nec ipsa ē sequēs nō enī seq̄t̄
nulla copulatiā ē tibi posita ḡ nō
es obligat̄ et ad p̄bationē cū dīat̄
nulla copulatiā ē tibi posita et ego
nō posui tibi alid qz copulatiā ne
ganda ē qz cum ponit̄ cōlātia po
nitur e q̄libz p̄s et sic aliqd alid qz
copulatiā tu inshi ponis. Aliud
ereplū pono tibi istaz tu r̄ndes ad
fīm et solū r̄ndes ad a et sit a p̄ma
p̄s copulatiā qz admissa p̄pono ti
bi ista tu r̄ndes ad fīm cōcedenda ē
qz sequēs deide p̄pono hāc tu solū

respondeas ad a et si concedenda est si
cū precedēs de te iter p: oponitur
tibi ista tu r̄ndes ad falsū si neges
vel dubitas cū an cōcessisti sequi
tur q̄ male si cōcedis h̄ tu solū r̄n
des ad ea et tu r̄ndes ad falsum ḡ
a est fālē sed a est illa tu respondes
ad fālē ergo hec tu r̄ndes ad falsū
fā ergo male cōcedis eam. R̄ndet
ab aliquo nō admittendo positum
eo q̄ p̄tes copulatiā sunt incē possi
bles et forte bñ quia iudicio melio
ri salvo stāte posito prima pars co
pulatiā est fā et falsificans se et ex
h̄nti illa copulatiā a est impossiblē
lis cū non possit ita esse sicut p̄am
significatur. Aliter tñ p̄t dici ad
missō posito cōcedēdo istā tu r̄ndes
ad fālē et cē istam tu solū r̄ndes ad
a et p̄nter q̄a est fālē et cū h̄ tu r̄n
des ad fālē est fā nec h̄ est inconue
niens aliquā p̄positionem cōcedēr
esse fālē et tñ eā p̄positum concedē
re sic cōcedēr eam esse vā et tñ eā ne
gare. Aliud exemplum pono tibi
istā aliquis hō est parisius et null⁹
alius a te est parisius qua admissa
pono tibi istam tu es parisius si
negas negas seq̄ns sequit̄ ei aliquis
hō eā parisius et null⁹ a te est
pisi⁹ ḡ tu es pisi⁹ si concedē concedē
falsū et p̄tines ḡ male: R̄ndetur
admissa posito negando istam p: o
positam tu es parisius negatur q̄
sequitur cum si non esses in rerum
natura stare et antecedens esse verū
scilicet q̄ aliquis homo es̄ paris⁹
et q̄ nullus aliis a te esset ibidem
cum nichil sit tunc aliud a te et ta h̄

men consequens est falsū h̄ si p̄n
deberet valere oportet addi in an
cedēte hāc tu es hō. Aliud exemplū
plū de copulatiā posita composita
ex p̄tib⁹ ypoterit. sit ille signat⁹ a me cur
rere et te r̄ndere ad falsum et b̄ me lo
qui recū solū r̄ndere ad a tunc pro
ponit tibi copulatiā cē posita ex a
et b̄ qua stāte p̄pono ubi istam ego
curro et tu solū r̄ndes ad a cēcedē/
da est q̄ sequens de te de propono i/
stā tibi tu r̄ndes ad fālē concedēda
est de te de istam tu solūm respondes
ad a iterum sequit̄ deinde p̄pono a
est falsū si neges seq̄ns se q̄t
enī tu r̄ndes ad fālē et solū r̄ndes
ad a ḡ a eā fālē si concedis. Tunc ar/
guitur sic a est fālē et tu concedis a
ergo male r̄ndes. Ad istud dicitur
q̄si sicut ad sc̄iūm q̄ copulatiā est
impossibilis ideo non debet admitt
ti imo ip̄a implicat falsitāte prime
ptis. Aliter tñ p̄t dici admissa co
pulatiā cōcedēdo totum p̄cessūs /
q̄ d̄r tu cōcedis a et a est falsum
ergo male respondeas nā vno mō p̄t
dici q̄ nō est inconueniēs q̄ obliga/
gat⁹ concedit fālē sp̄ecifī si sequat̄
et obligatione. Alio mō p̄t dici q̄
n̄ est inconueniēs q̄ r̄ndes in hac ar/
te cōcedat aliquā p̄positionē esse
falsār cōcederet eā v̄t dictūfuit p̄
et hec de isto r̄tē.

OSSEQUĒ tertie cōdū
tice disiūctiā q̄ ē q̄n̄ aliq̄ disiūcti
ā p̄t̄ p̄ q̄notādo sit aliq̄ regule.
Prima regula q̄ quelib⁹ pars cō
iunctiū formaliter est impinens

dissiunctive. Sed regula si posita fuerit dissiunctia vna pars est ipsa. et cetera alia pars erit sequens. Tertia regula si vna pars dissiunctive sequitur ad aliud tunc pars quod sequitur est pertinens dissiunctive et per hanc totum antecedens est pertinens. circa istam sit pmi. Exemplum pono tibi istam sortes currit vel plato disputat qua admissa propono tibi istam sortes currit hec est dubia quod imptinens et ex eam dubitares decide propono tibi istam propositio disputat si dubitas contra concessa dissiunctiva debet concedi altera pars motu nec istam nec aliam concessisti et tu concessisti dissiunctiam quod male si concedis aut negas hoc istam est pertinens et ex dubitares ea ergo male concedis eam vel negas eam. Ad istud facile dicitur admisso positio dubitando istam sortes currit et sicut istaz plato disputat et cum dicit concessa dissiunctiva debet concedi altera pars dicit quod huius est sum quando ipsa non est proposita ex parte dubiis sic est ista. Unum frequenter dissiunctua est nota et quilibet pars est dubia ut hec sortes sed vel sortes non se det est nota et cum eorum quilibet pars est dubia. Aliud exemplum pono tibi istam tu non es vel deus est malus qua admissa propono tibi istam tu non es si concedas concedis sum et pertinens quod male eodem modo argueretur si dubitas. Si negas protra tu sedes vel rex est parvus istam tu sedes a tota dissiunctua et annus per prima parte est positum et per secundam parte dubium quod non est neque gaudium quod negando positum male residisti. Rur admisso positio dubitando istam rex est parvus et inter negando istam tu sedes quod sit et imperiis et res et probatio concedit dissiunctua et maior negatur enim mihi

cedendo istam tu non es quod ipsa est se quod dissiunctive per secundam regulam ipsa quia alia pars est simpliciter possibilis et si negatur illa cum dicitur quod concedo similitudinem pertinens et em sequens est pertinens. Aliud exemplum ponam tibi ista antea pmi est vel currit quod admisisti pponitur tibi ista antea pmi est quod negatur quod sit et pertinens pponitur tibi ista antea pmi currit hec haec concedere quod sequitur antea pmi est vel currit sed a tota dissiunctua sibi concessa ita pponitur tibi ista antea pmi est si concedis idem concedit die et negas et sicut si dubites si negas negas sequens sequitur enim antea pmi currit haec antea pmi est. Ad istud rindet admisso positio concedendo istam antea pmi est et negatur quod sit pertinens immo sequitur iuxta. dicit in secunda regula et si negaret sequeretur duo sententiae ut dictum est. Aliud exemplum ponit tibi istam restate tu sedes vel rex est parvus quod admissa pponitur tibi istaz rex est parvus istam tu sedes et dubia quod est dubitanda decide istam tu sedes si concedis concedis sum et in pertinens eodem modo argueretur si dubitas. Si negas protra tu sedes vel rex est parvus istaz nullus rex est parvus istius quod tu sedes a tota dissiunctua et annus per prima parte est positum et per secundam parte dubium quod non est neque gaudium quod negando positum male residisti. Rur admisso positio dubitando istam rex est parvus et inter negando istam tu sedes quod sit et imperiis et res et probatio concedit dissiunctua et maior negatur enim mihi

D. i.

nor q̄ nullus rex sit parisius quia repugnat vñ nō est inconveniens intra tempus obligatōis aliquā positionem dubitare et postea eandem negare tanq̄ repugnantem de quo sit quarta regula q̄ posita disiunctiva cui⁹ una pars sit dubia et alia fā et si esset q̄ ps dubia p̄ma proposita dubitare f̄ ratonabiliter postq; negata est rest pars fā p̄t cōcedi tanq̄ pertinens sequens ut i exemplo posito patuit vltierius cīca quīntum.

Viterius circa quī
lū caplī q̄rti q̄ est de positione dependentē ad auertendō q̄ ipsa dī q̄n ali qd ponitur sub cōditōne et sub hac sūt positio cadēs et renascēs de q̄ sit tale. Prīmū explīm̄si affirmatiōes p̄dēs ad p̄imū amē tibi p̄positō te esse regē sit tibi positū et nō aliter et volo q̄li si nō sit nota ēne q̄r n̄ si sic p̄opō esset impossibl̄s evidētie ieu p̄missōis future qua admissa p̄pono tibi istam tu non es rex si cōedis tunc affirmatiōes respondes ad p̄imū p̄positū ḡ te esse regē est tibi positū p̄ positū. Et si cōedis hanc tu cōedis oppositū positi si negas aut dubiales negas aut dubitatis p̄positionez impertinentē quā extra negares ergo male. Ad istud respondetur admissa posito et cōcēdo hāc tu nō es rex quia im pertinens et vera et cūz dicitur tu concedis hāc concediture et cum inseritur ergo tu affirmatiōes respondes ad p̄imū p̄positum negas

p̄ntia et negatur vlt̄a q̄ ipsa sit p̄mū p̄positum. Aliter sorte et melius conceditur intra temp⁹ q̄ tu affirmatiōes respondes ad p̄mū p̄positum et consequenter te esse regem est tibi p̄positum et similiter q̄ tu concedis oppositum positi et q̄ male respondes nec hoc est in conueniens intra temp⁹ vt dictū est prius. Uelq; est tñ q̄ alij positionez de p̄cedentes nō admittit n̄i p̄mū p̄positum staret cum bona responſione positi et sustinendi et sic non est inconveniens igitur et. Aliud exemplum pono tibi istam q̄ sortes dabit platonī denarium si plato obuiauerit ei et nō aliter et plato obuiabit sorti si sortes non dabit sibi denarium qua admissa p̄pono tibi istam sorti. dabit platonī denariū si concedis ergo plato nō obuiavit sorti p̄ scđaz p̄tem p̄positū et vlt̄a ḡ sortes no dabit platonī denariū p̄ p̄mā p̄tē si negas ḡ sortes no dabit platonī denariū et vlt̄a ḡ plato obuiabit sorti et vlt̄a ḡ sortes dabit platonī denariū ḡ si nō dabit dabit. Sūtia exēpla sunt ponat q̄ sortes vult comedere si p̄lo vlt̄ come dēre et nō alit et p̄lo nō vult comedere si sortes vult comedere et nō alit Tertiū exēplū sit sortes dñs plato n̄is si p̄lo no vult esse hu⁹ e⁹ et nō aliter plato velit esse seruus eius si sortes no sit dñs platonis et non aliter. Ad ista et similia respondet non admittendo posita quia ex eis sequuntur dictionia l̄ qd libet p̄stum p̄ se in istis sit possibile tñ cūpositum nō est possibile. Aliud

exemplū est qñ positum desinit esse
positum absq; hoc q; dicitur cedat
tempus vñ ponatur repugnans ei⁹
cui⁹ pñmū exemplū sit tale sit sortes i
reveritate niger et tunc pono tibi
istam sortes est albus donec pro/
pono tibi aliquod negatiuum quo
ad missa p;opono tibi istas sortes ē
niger si concedis tuc adhuc nō pōi
tur aliquod negandū g sortē esse
albū manet tibi positū g si pcedis
istā sortes est niger concedis repu
gnans positū si neges aut dubitas
negas aut dubitas ipines quod
extra pcederes g male. Ad istud re
spōdet admittēdo positiū cōcedendo
istā sorte est niger q; va et imperti
nens et cū dī g adhuc n̄ propoitur
tibi aliqd negandū aliqui negat il
lā tanq; repugnatez. Ceterus m̄ cre
do eam eis pcedēda q; va et imp
tinēs. Et siliit concedo q; hec sortes
est albus manet mihi posita et q;
et pcedo repugnās posita et q; etiā
male r̄ideo intra temp⁹ l; z nō extra
Posito cadēs et renascens est spe
cies petitionis depēdētis et dī qū
aliqd possum cadit et itez desinit
cadere sive iterum incipit esse posi
tum sine aliquib⁹ nouis signis ob
ligationis cui⁹ exemplū sit tale te/
negatum r̄indere sit tibi positiū q;
diu ē fīm et nō cū est fīm et cū itez
incipit ec̄ hīm sit possum et desinit
cū fiat fīm quo admissa ppono ti/
bi istam tu negatiue respodes si co
cedis tunc affirmatiue r̄ides g te
negatiue r̄indere non ē verū ergo nō
est tibi possum et sic concedendo

istam tu negatiue respondes conce
dis falsum nō obligatus scitum eē
tale et exconsequenti male respon
des eodem modo arguitur si du/
bitas si negas tunc arguitur sic tu
negas istam ergo te negatiue respo
dere est verū ergo te negatiue res/
pondere est tibi possum ergo nega
do eam negas possum ergo male.
Respondeatur admisso posito ne gā
do hanc tu negatiue respondes q;
pro instanti propositio ē falsa et ex
pñti pro illo non sum obligatus
ergo propositio debet negari et cu^z
dī tu negas istā zc̄ aliq negat istas
tanq; repugnate posito sed apparet
mihi q; sit vera et impiñes et video
pcedo eam evltra concedenda hāc
eēvram ego negatiue r̄ideo quiāva
et impiñes et ultra cōcedēdo hāc
tu negatiue r̄ides est tibi possum
et negando eā me negare possum et
ex pñti me male r̄indere intra tem/
pus et hoc nō est in puenīs ut no
tū ē et hec sunt dicta de isto articulo
q

Uātū ad lectū articu
li q;rti capli vi
dēdū ē de alia spē posu ionis l; 3 de
petitōe seu positiōe petitua et c̄ sci
endū q; positiō petitua est qñ peti
tur ipsōitioni ac̄ faciēd⁹ a r̄indere
cir. a positiū vt peto te cōcedere vel
negare et est duplex q;dam ē absolu
ta et determinata vt peto te pcedere
re hoiez ē ē rome. Eli ⁊ est respectius
seu in decerniata vt peto te pcedere
pñmū pponēdū a me. Juxta q;rti pe
titōe decerniata fōrtile exēplū p/
mū peto te cōcedere hoiez ē ē asinū

D. q.

Si admittis h[ab]eo propono tibi istam hoc
est asinus si cedas vel dubites co-
cedis vel dubitas impossibile simili-
citer & male si negas contra tu facis
protra petito: ate admissa & male & na-
p[ro]pterea et a[n]s pater q[uod] admissisti te co-
cedere hoiem esse asinum et oppositum
tu facis. Hic aliqui r[ati]onab[ile]t[er] nō admi-
tendo positum eo q[uod] dicitur ipsum esse
similimpossibile s[ed] si concederent
seu admitterent dicunt hanc debet
re admissi[us] fcs homo est asinus sed
hec solutio non valet primo q[uod] hic
nihil petitur nisi hec tu cocedis ho-
minem esse asinum et hoc est valde pos-
sibile q[uod]re petitum nō est impossibile
vt ipsi dicunt et ex quo p[ro]p[ter]e q[uod] male
dicunt in xcedendo ista hoc est asinus
q[uod] p[ro]p[ter]e petitum mere possibile coce-
dit si impli impossibile et ceterum. Ideo ali-
ter r[ati]onab[ile]t[er] admisso positio negando hac
positam homo est asinus q[uod] iperti-
nens et ex negare et cu[m] d[icit]ur tu facis
protra petitionem & male: negat q[uod]
obligatus non habet sp[iritu]l[em] facere sicut
vera pp[ro]p[ter]e ab eo concessa grammatici
caliter p[ro]cedunt p[ro]p[ter]e n[on] a[i]li positi[us] e[st]t
hoiem esse asinum te concedere et de-
inde p[ro]ponit tibi homo est asinus
sp[iritu]l[em] negares ea[rum] bene respondendo eo
q[uod] est impossibile similis negares &
hanc homo est asinus cum verba
posita ate p[ro]cessi tu xcedis hoem e[st]t
asinum significat q[uod] tu concedis ea[rum] p[ro]p[ter]e
hoc descendit ad argum[en]tum ea[rum] di-
stinctio s[ed] hanc tu facis contra pe-
titum q[uod] v[er]o sensus est q[uod] non facis
i[st]ascut verba grammaticaliter p[ro]-
tendunt et hoc concedo nec sequi-
tur q[uod] male r[ati]onab[ile]t[er] vel q[uod] sensus est q[uod]
concedo repugnans obligato per
petitionem vel negationem aliquam p[ro]positio[n]em
nem sequentem ad obligatum per
petitionem et hoc ego nego: q[uod] obli-
gatum per petitionem est me conce-
dere hoiem esse asinum et huic repu-
gnas nō cocedo q[uod] illa est mere pos-
sibilis q[uod]re ista homo est asinus q[uod] ē
impossibilis nō opponit ei. Alter
consuevit formari exemplum sic peto
te concedere hoiem esse asinum quo
admisso propono tibi istam tu co-
cedis hoiem esse asinum si conce-
dis s[ed]m concedis q[uod] nō fuit petitum
a te ergo male similiter arguitur si
dubitas si negas: negas obligatum
per petitionem ergo male similiter ar-
guitur si dubitas. Respondetur
admittendo possum et concedendo p[ro]-
posita hanc tu cocedis hominem esse
asinum et dico q[uod] ista sit s[ecundu]m et nō
petita concedere t[em]p[or]e est obligata per
petitionem et i[st]o nō male immo bene
respondeo eas cocedendo. Aliud ex
emplu peto te concedere soluzi[us] vnu[us]
uerum quo admisso propono tibi
hanc deo est et concedo tibi quia
vera et impertinens deinde hanc
aliquis est si negas vel dubitas ne-
gas vel dubitas sequens notum
est si concedis facis contra positum
seu petitum quia concedis plura
scilicet has deus est et aliquid est
et petitum fuit te solum vnum co-
cedere. Ad istud respondent ali-
qui admisso possum et concedo hac
deus est nō responderem ad hanc ali-
quid est illud non v[er]a quia cum ip-

sa sit simpliciter ipsa semper debet concedi attingendo quod finis obligatorius sit contigerit per renderere. 2º hec est more impertinens petitum quod non videtur ratio quoniam deberet concedi: si aliter rursum admissum posito seu petitum concedendo utramque propositam et negatur ista tu concedis plura tamquam repugnare cum concedo tamen quod concessi hanc deus est: sed negas quod concessi hanc aliquid est quod repugnat positum cum bene concedo. et si dicatur tibi et argueret tamen quod in certe ipsi feci hoc petitum soluentur per distinctionem in primo exemplo datum. Aliud exemplum peto te concedere te male renderere ad deum esse et nullo bene quod admissa ponitur tibi ista deus est et quod literatim rindreas quoniam an bene rendas animale. Si bene fecisti contra petitum quod male. si male quod fecisti sicut proba petitionis petitum seu pretendunt quod bene rendisti. Ad istud de admisso posito concedendo proposita deus est et cum quoniam vel male renderes vel bene potest renderi unius quod de ista questione non teneor infra tempus certificare. Alterum potest dici quod bene renderi in ordine ad propositam questionem quod accessisti proponem non iam licet male in ordine ad his quoniam proba petitum pretendunt et sic respectu diversorum procedo me male respondere etiam bene intra tempus. 3º potest simpliciter dici quod bene renderi ad deum esse et cum deus quod feci contra petitum quod male intra tempus concederet. Quoniam quod sequitur ex petitum ex tempore aut solueret per distinctionem prius positam quod potest dici quod male respondi ad deum esse: quod hoc sequitur ex petitum

to et tamen negas. 2º tamen quod dicitur fecisti sicut proba petitionis precedunt quod bene renderisti quia staret quod homo peccatum renderet et tamquam ficeret sic proba petitum precedunt. Aliud exemplum peto te concedere papam esse marcellum vel papam non esse marcellum qui admissa ponitur tibi istam papam est marcellum hec est dubitanda quod in pertinens et extra dubitaret deinde istam papam non est marcellum. Si concedis autem negas: concede autem negas imprimis quod extra dubitares patrum assumptum quod hec consequentia non valet tu concedis papam esse marcellum vel non esse marcellum: ergo papa non est marcellum. Ita tu dubitasti eius traditorum quod et hanc habes dubitare. Si dubitas facis contra petitum quia supponit te unum concedere et neutrum habeat nisi. Rendetur admisso positum seu petitum dubitando utramque propositam et cum dicitur quod facias contra petitum. Renditur uno quod non quod petitum fuit mihi quod concederem unam distinctionem et illas quod accessisti. Alterum solvit per distinctionem superius factam in primo exemplo et hec de sexto membro quarti capituli et per dominum de toto quarto capitulo.

q. **UATULUM** ad quoniam capitulo principale videndum est de depositione quod est species obligationis circa quam sciendum est quod depositio sic describitur. Depositio est prefixio alicuius enunciabilis ad sustinendum ipsum negatiue. Circa quam sit prima regula. Omne depositum sub forma depositi propositum

infra tempus obligatiois ēnegādu^z
E C U D A regla ē q̄ dñe
sū p̄pōitū tpe obligatiois ē cōcedē
dū q̄ oīs pōtio vni⁹ pr̄ 3d̄cōis ē
virtual pōtio a' t̄rius partis.

E R T I A regla ē. q̄ p depo
sitionē nō debz ad
mitti nisi p̄tigēs aut ip̄siblē naz
si dpoēer̄ necessariū oport̄ ip̄siblē
sibi oppōitū p regulam pcedētēz
concedi; et sic oportere t̄ cedi du
o contradic̄toria.

U A F T A regla iñs depo
sū p̄pōitū tpe
obligatiois ēnegādu q̄ neḡto p̄n
te oport̄ negare añs bone dñe.

U I N C A regla iñ dñe de
mali r̄ndēdū ac si oppōitū ess̄ positi
tum. Circa hāc ip̄em sit p̄mu ex
plm tale depono tibi istā: aliq̄s hō
nō e' parisius q̄ admissa ppono tibi
istaz omnis homo est parisius: vt
suppono coicēda est quia est op
pōta depositi deide istā tu es pari
sius negāda est q̄ falsa et imp̄enī
nēs deide ppono tibi istaz tu es
homo si negas: negas verū et ip̄tū
nēs si itez ppono tibi istam tu
parisius si cōccdis: idem cōccdis
et negas: si negas: negas sequens
sequitur enim dñe hō est parisius
tu es homo ergo tu es parisius.
R̄ndeſ admisso deposito cōcedē
hāc oīs hō est parisius vt suppono
quia fl̄ et ip̄tūnes et negando istaz
tu es parisius: et consequenter ne
gando istam: tu es homo pater: q̄

pertinens repugnans quia oppo
sita sequitur ex epposito depositi cū
opposito bene negati: sequiturem
omnis homo est parisius. tu es ho
mo: ergo tu es parisius: tu non es
parisius ergo tu non es homo. r̄ ide
o negatur q̄ ista est ip̄pertinens. ve
rum est tamen q̄ si ista fuisset p̄o
posita: tu es homo inmediate post
istam omnis homo est rome vel pa
risius fuisset concēda et conse
quenter ista etiam tu es parisius.
Aliud exemplum depono tibi istaz
alique p̄positiones sunt dissimi
les qua admissa propono tibi istaz
homo est: asinus et deus est sunt p
ositiones. si negas: negas verū
et imp̄ertinens si concedis propo
no tibi istam deus est et homo est a
sinus sunt similes si concedis con
cedis falsum et imp̄ertines. si ne
gas: negas sequens sequitur enī
ne s̄ p̄o: p̄ositiones sunt similes de
est et homo est asinus sunt propo
sitiones ergo sunt similes. maior ē
opposita: depositi. et minor cōces
sa est. Ad istud r̄pondetur admiss
so deposito concedendo q̄ deus est t̄
homo est asinus sunt p̄positio
nes et cōsequenter q̄ sunt similes et
negatur q̄ ipsa sit imp̄ertinens im
sequitur ex ō p̄posito depositi cum
bene concessio licet sit imp̄inēs po
sito per se accepto. Si uind. m est
enī q̄ uimta exēpla possunt fieri
de depositione sed quia omnia
eodem modo soluuntur ac si eo
rum opposita essent posita ideo
propter diffusam p̄tractionem

positionis talia premisuntur et hec
de isto capitulo quinto.

q **UARTA** ad sextus et ad
dū est de dubia positione q̄ est p̄fixio
alicui⁹ enūciabilis ad sustinendū
ip̄m dubie circa hanc spēm sit pri-
ma regula.

p **RIMA** regla. sola p̄po
contingēs ad
verūl̄z ē admittēda in dubie p̄positō
ne q̄r nō n̄c̄ia nec ip̄ossibl̄: cū ad
eas nō sit variāda respōsio vt dīc/
tum est in scđo capitulo.

s **CDA** regla nō op̄z perti-
nēs obligato p̄ du-
bie p̄positō sustinere scđm cūdem
statū scđm quē sustinet obligatuz
q̄r ad dubiu bñ sequifncm qđ n̄
debz intra tps sicut nec extra.

t **ERTIA** regula oportet
ans ad dubie
positionē icitū ec̄ tale nō ccedere i/
tra tps p̄z q̄r ccessu ante alicui⁹ cō-
sequētie bone oꝝ ccedere p̄sequēs
et sic oportet ccedere et dubita-
re idem q̄ est incōueniens.

q **UARTA** regla dubi⁹ //
tans obligat
s̄l'r r̄sp̄cū vtriusq; p̄z orōnis p̄z q̄r
obligat ad sustinendū scđz vtraq; p̄tez
dubie. Circa istā spēm sit p̄mu exē-
pluz tle dubie pono tibi istā anti/
xpm eēq; admissa p̄pono tibi istaz
atirpus est q̄ dubitata p̄pono tibi
istā aliq; s̄va est: si cōcedis: ccedē se/
quēs a te dubiu ⁊ ex p̄sequente de-
bes dubitare si negs aut dubitas
negs aut dubitas necessariuz sim-

pliciter ergo male. Respōdetur ad
missō posito dubie et cū p̄ponit
idem dubitat et cū p̄ponit ista sb
stantia est et cum dicitur q̄ ip̄a se /
quāt̄ur ex dubie positione concedi
tur hoc et negatur q̄ propter hoc ē
dubitanda quia necessarium bene
sequitur ex dubio vt dicit secun d
da regula. Aliud exempluz dubie
pono tibi istam aliquis homo ē in
monte pessulano qua admissa p̄d
pono tibi istam tu es in monte pes-
sulano si negas: negas verum et i/
pertinens eodem modo arguit si
dubitaz si cōcedis: arguitur si tu
es in monte pessulano ergo aliquis
homo est in monte pessulano conse/
quentia est bona et ans p̄cessum est
q̄ et p̄sequens debet concedi et tu
nō ccedis ergo tu male respondes
Ad istud respōdetur admisso pos/
to dubie p̄positam istam tu es in
monte pessulano dubitando eam ⁊
cum dicitur tu dubitas verum et
impertinens dicitur licet sit imp/
tinens dubie posito tamen dubie
positum est impertinens ei ⁊ quia
sustinetur dubie oportet ip̄m etiā
sustinere dubie vt dictuz est in ter-
tia regula ex quo apparet q̄ in du/
bie positione non solum oportet at-
tendere ad pertinentiā dubie pos/
to s̄z etiam ad ea quib⁹ ip̄m est per-
tinens: Aliud exempluz dubie po-
no tibi istam omnis homo est ro/
me quo admisso p̄pono tibi istaz tu
es romeneganda est quia flā et im-
princ̄s dein p̄pono tibi istam tu es
homo si negas vel dubitas negas

vel dubitas verum ḡ male si conce
dis contra ois homo est rome tu nō
es hōḡ tu non es rome ista p̄na est
bo⁹ syllogismus et minor est pcedē
da et maior dubitanda ḡ cōclusio
nē non debes negare. Ad istud r̄n
de^f admīssio posito dubie negan//
do hanc ppositaz tu es rome et p̄n
dubitando hāc ppositam tu cs hō
et cū dī q̄ dubitas fm̄ et imperti^h
nēs nego h̄ imo est p̄tēns dubie
posito cū bene negato ut dic quarta
regula velud deduxit argumen//
tum et si dicatur q̄ tu dubitas ista
ḡtu es dubitat aīs in illa p̄na et i
oibz silibz sed alicubi videbitur q̄
dubie posito non differat a positi
one et ex p̄nti non debet esse species
distincta a positione cuius opposi
tu ē dictu et aīs phatur q̄ dubie
positio nō videtur aliqd q̄ positi
dubij et ex p̄nti ē simplicit positi
scđo nichil differt dicere dubie po
no tibi sortem currere et pono tibi
hanc tu dubitas sortem currere et
proportionabiliter in alīs ḡvidet
ois dubie posito sit quedā positi
Ad hoc r̄ndetur q̄ dubie positi
positi sunt species obligationis di
stincte p̄z q̄ diversimode obligant
respondētē p̄ma enim obligat ad
dubie sustinēdum et positi ad su
stinēdū affirmatiū. Ad r̄nes in
cōtrarū. Ad p̄mā cū dicitur du
bie positi nō videtur aliud q̄ positi
dubij dī q̄ illa iterpeatio nō va
let nā positi dubij non est dubie
positi sed potius p̄fixio alicui⁹
p̄ntis siue dubium siue venū notū

ad sustinēdum dubie ḡ illa inspre
tatio ē mala. Ad scđam nego assū h
ptum sc̄licz q̄ nichil differt dicē
dubie pono tibi sortem currere et
pono tibi tu dubitas sortem cur/
rere q̄zhic obligata sūt simplr disti
cta p̄ma em̄ obligat ad sustinēdū
hāc dubie sortes currēt. Scđa p̄o
obligat ad sustinēdū hanc affirma
tiū tu dubitas sortem currere q̄re
ille obligationes multū differunt
in obligatis. Et similiter imō obligan
dī q̄re distingūtūr quo p̄z q̄ du
bie positiō nō ē positiō s̄t sunt di
stincte species et hec de dubie posi
tiōe sufficiant. Et sic est finis sexti
capituli et vltimi et per consēquē
tocius tractatus.

Impressum

est h̄ opnsculū i celeberrimā vrbe.
Paris in vico sc̄i iacobi ad interi
niū Argenteē clavis ppe paruū pō
tem per georgium mittdh⁹. Anno
M·L·L·L·lxxix.

λ
 ϵ^{α}